புதிய படைப்பு!

ஐம் 4

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

புதிய படைப்பு!

இதழ் 4

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : புதிய படைப்பு இதழ் 4
குரு பூர்ணிமா 2013

பிரதிகள் : 350

அட்டைப்படம் : முக்திநாத் கோயில்

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. நீ உன்னை ஓர் அஃறிணைப் பொருளாக பாவனைப் பண்ணு 111

2. ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மாவின் கேள்வி:
ஹரி துயில் வேறு? அறிவின் துயில் வேறா?
அறிவின் விழிப்பு நிலை வேறு அறிவின்
உறக்க நிலை வேறா?
அறியாமையின் உறக்க நிலை என்றால் என்ன? 120

3. ஸம்ஸார ஸாஹரத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறான ஸ்ரீபகவான் என்றால் என்ன? 145

4. ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் 73 முதல் 77 வரை உள்ள பாடல்களுக்கு விளக்கம் 149

5. பிரம்மம் ஸத்தியம் ஜகத் மித்தை 176

6. ஸ்ரீசகஜானந்தாவின் கேள்வி 179

7. ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் 44வது பாடலுக்கு விளக்கம் 195

8. ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் 95 & 98 ஆகிய பாடல்களுக்கு விளக்கம் 203

9. ஓர் முக்கிய கருத்து 213

10. அதுவே நாம் என உறுதி செய் 215

11. சர்வார்ப்பணம் உறுதியானால் பாதகமான செயல் செய்ய முடியுமா? 216

12. முடிவுரை 228

எல்லாம் நீ!

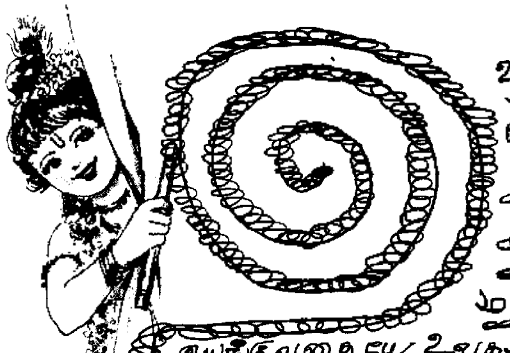

உள்ளிருப்பான்
ஸித் சொரூபமும்
இயக்க மற்றதே.
இயக்கம் தோற்றமது
மனதால் மட்டுமே. மனமே
இயங்குவதையே உலகம் இயங்குகிறது எனச்
சொல்கிறோம்.

தாவாத்தீத **பரத்தை** தோற்றம்:
இயக்கம்: இவ்வாமை யாவும்!
யாம் யாமாகவே இருக்கிறோம்
என்ற, ஓர் இருப்புத் தன்மையை **மட்டும்**
உடையதாக இருப்பதாலும், **அதை**
அது இது என்று ஸ்மரணைகளால்!
பேசிப்பட்டு உணர்ந்தப்படுவதால்.
முமுட்சுக்கள் சாதகியாளர்கள் எல்லாம்!

மனமே நாசமானால் (112)
இயக்கமே நாசமே.
இயக்கம் நாசமானால்
அனைத்து நாம ரூபங்களும்
சர்வ நாசமே | எனும் நிலையை உணர்க.

வினையால் ஓர் பாவம் தோன்றி வந்த நம்மை | யுக்
ஓர் அ ஹரிணப்பெருங் [uncertain] |
மெய் பாவனை செய்தால் அதுஇது [uncertain] |
எனபாவனை செய்தால் பாவனை நீத்த
நிலையாகிய பரப்பிரம்ம |
நிலையை அதி | சீக்கிரமாக பெற முடியும் என்பது
ஆதி ஸ்ரீ மஹாராண் அனுபவவாக்காக இருக்கிறது
என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

×—×—×—×—×

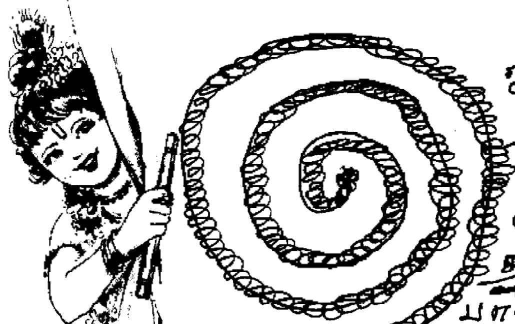

ஜகஜீவ தோற்ற, நாம ரூபங்கள்! (113) இல்லையானால்; தோற்றமும், தோற்றத்தால் இருப்பும், இருப்பால் இயக்கமும், இல்லாத (பிரம்மம்) ஜடம்தானே உண்டு - கவனி

ஸத் சொரூபமான ஸ்ரீபகவானும்!

இயங்கவில்லை. பூரணம்க்குள்ளிருக்கும்

ஸத் சொரூபமான நீயும் இயங்கவில்லை.

ஸத் பரத்தின் நிழலான மாயாவும்

மாயாவின் குழந்தையான மனமும் தான்

மனதின் வினை விதியினை வைத்து, இயங்குகிறது. அவ்வியக்கமே நாம ரூப ஜகஜீவ, தோற்றமும், இருப்பும், இயக்கமும், ஆகும் என உணர்.

ஸ்ரீநைய காவநு
கனிவெவ்வாம் ! 14
அருளி இது ! என
அஞ்ஞானிமைப் பொருள்
என பேசியே;

கவனம் தேவை.

(A) அறிவின் / நிலையால் ஈசனின் / இருப்பும், இயக்கமும் தோற்றுகிறது.

(B) மாயை / நிலையால் ஓர் ஜீவனின் / தோற்றமும், இருப்பும், இயக்கமும் / தோற்றுகிறது.

மாயை நிலை அனேக குணம் உடையதாகும்.
அறிவின் நிலை ஏககுணம் " .
ஆகவே இவ்விரண்டையும் மனம் / என்றே
ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

நீ உன்னை ஓர் அஃறிணைப் பொருளாக பாவனைப் பண்ணு

மனம்! இல்லாமல் அறிவு! 16 மய மாத

இருந்தால் அது இயல்பாகவே அமைந்திருந்தது.

சூட்சுமம்! (தோற்றமற்ற) இருப்பும்! இயக்கமும் உடைய, அறிவு நீ ஜோதி.

(காணமுடியவில்லை) ஆனால், இருப்பும் இயக்கமும்!

பரிமாறினால் பேசப்படுகிறது. எழுதப் படுகிறது. அதாவது வாயு! (காற்று)

எப்படி கண்களுக்குப் படாமல்,

ஆனால் இருப்பும் இயக்கமும் தோற்றப் படுகிற நேரம், அவ்வாறே என உணர்க.

நீ உன்னை ஓர் அஃறிணைப் பொருளாக பாவனைப் பண்ணு

இங்கு சைதன்யம் 117
என்பது:-
மனிதஇனம் உட்பட
84 லக்ஷம் ஜீவ
கோடிகளிலும் உள்
இருப்பின் ஆன்மா என்று
உணர்க.

காலாதீத பரமம் / சைதன்யமும்
ஆன்மாவும் அகண்டம்

என்றும், கண்டமென்றும், அளவிடுதான்
பெரியது / சிறியது / என்ற பேதமேதுமிற.
இருப்பில் இல்லையென்பதே ஐக்கியம்.
ஆகவே சைதன்யத்தையும் / பரத்தையும் /
அது, இது, என்றுதான் பேசப்படுகிறதேயன்றி,
நான் / நீ / என்றோ, அவன் / அவள் / அவர் என்றோ,
பேசப்படுவதல்ல. ஐக்கியம்.

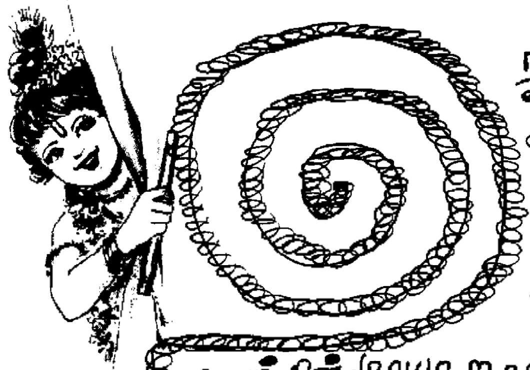

நான் / நீ / அவர் /
அவன் / அவள் / பு18
என்ற வார்த்தையெல்
லாம் / உபசாரவசன
வாக்கின் மாயா ஜாலமே என அறிக.

நான் / நீ / என்பதும் ; அவர் அவன் /
அவள் / என்பதும் ; மறை /
விகார, விவகாரமே யன்றி
வேறொருபுண்ணைக்கும் இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

அவர் / அவன் / அவள் /
நான் / நீ / என்பதெல்லாம் வார்த்
தையின் மாயாஜாலமும், உபசாரமுமேயாம்.

நீ உன்னை ஓர் அஃறிணைப் பொருளாக பாவனைப் பண்ணு

நான்! நீ! அவன்!
அவள்! அவர்! 19
என்ற ஐம் குறிகள்
எல்லாம் கவிதோஷத்தால்
வந்தவைகள் என உணர்வால் உணர்க.

முழுதும் கெட்டு; மீத்தறுபட்ட;
மீதிக்கு அவசரத்திற்கு முக்காடு
திரைமறைப்பு ஏதுக்கடி ???? என் மது போல்
இல்லாத உலகம் எங்கே கெட்டாவென்ன?
இருந்தென்ன?? போயென்ன???
அதுஇது/ என உன்னை ஓர்
அஃறிணைப் பொருளாக்குவாயாக.
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

ரு வெ பாபா

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா வந்தார்.

அவர் கேள்வி & பதில்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:— பிரணைமாம் ஜீ! தாங்களுடைய
ஸத்ஸங்கங்களில் பல இடங்களில்
பலமுறை! கேட்டதுண்டு. ஆனால் கேள்வி
ஏதுவும் இதுவரை கேட்டதில்லை. மேலும்
தாங்களுடைய ஸ்வய ஞானபல
நாவில் ஓர் பாடலில் தூங்காமல் தூங்கும்
வரை! எனை வருகிறது. அதைவைத்து
மூன்று கேள்விகள் எனக்கு எழுகின்றன.
அதுபற்றி கேட்டுப் போகவே வந்தோம்.

வைத்தியம்:— தாராளமாக கேளுங்கள்
மஹாத்மா? சந்தேகத்தில் தெளிவு
பிறந்தால்தான்;

(21)

ஸ்வய அனுபவம்! கடவுள்

மஹாத்மா. (1)

ஸ்ரீ மஹாத்மா:- ஹரி துயில்! வேறு,

அறிவின் துயில் வேறு?

(2) அறிவின் விழிப்பு! நிலை வேறு

" உறக்க! நிலை?

(3) அறியாமையின் உண்டா

உறக்கம்! என்றால் என்ன?

இம் மூன்று கேள்விகளும்தான் எனது கேள்வி ஆகும் ஜீ! இதற்கு மட்டும் விடை தாருங்கள். பின்னர் பார்ப்போம்.

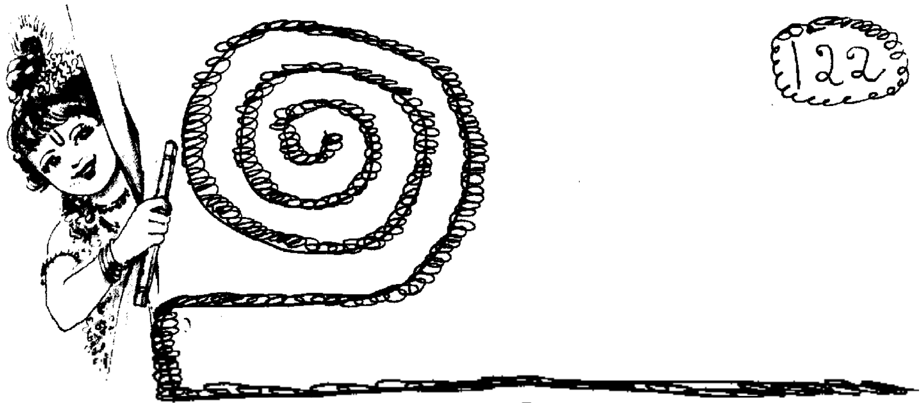

122

வைத்தியம் :— தாங்களும் ஸ்வய ஞானுபவ நூல்! பாராயணம் செய்கிறீர்களா மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :— என்ன அப்படிக் கேட்டு விட்டீர்கள்? இந்த ஹிமாலயாவில் பனிமலை சிகரங்களில்! ஸ்வய ஞானுபவ நூல்! பாராயணம் செய்யாத (ஸ்ரீமஹான்களே) குகைகள் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

இங்குள்ள ஸ்ரீமஹாத்மாக்கள் ஒவ்வொருவர் திருக்கரங்களிலும் அ..ந்..நூ..ல்! குழந்தையென தவழ்ந்து விளையாடுகிறதே! அவற்றின் விளக்கவுரைகளாக பலப்பல!

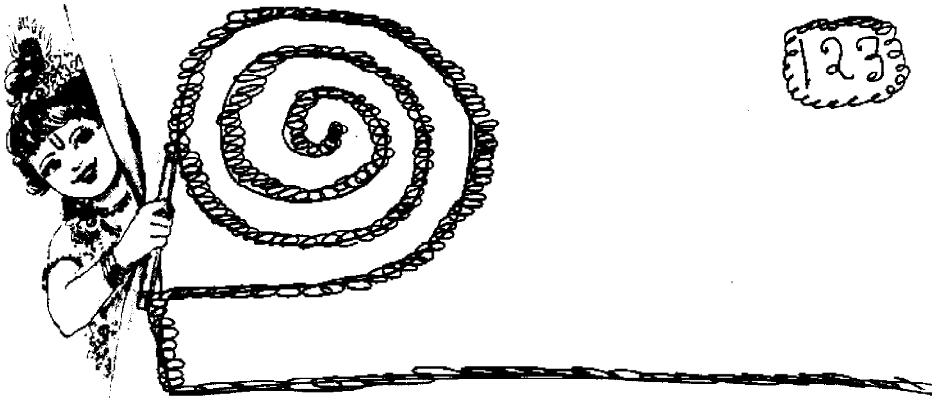

123

எழுதப்பட்டிருக்கும் படங்களே! இங்கு

பக்தசங்க அறுபட

நூலாக இருக்கிறது ஜீ!

வைத்தியம் :- நாராயணா! நாராயணா!!

என்றவுடன் இடைமறித்தார்!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- யாரை அழைக்கிறீர்கள்

பிரபு ஜீ!??

வைத்தியம் :- நம்! அப்பனைத்தான்

ஸ்ரீமஹாத்மா :- நம் அப்பன் நாராயணனையா?

வைத்தியம் :- வேறு எவரைக் கூப்பிட?

இருப்பவர் ஒருவரே! இருப்பதும் ஒன்றே!

அசையும்நிலையில் ஒருவர். அசையாநிலையில் ஒன்றே! மனோரத்மா.

யே.

ஸ்ரீமனோரத்மா :- அந்த ஒருவர் அங்கில்லை பிரபுஜீ! இங்கேதானே இருக்கிறார்.

அந்த ஒருவரைத்தான் நேருக்கு நேர் **கண்டு!** தரிசிக்கிறோம். அசையா அவர் **இருப்பை!** எம்முள்ளேயே உணர்கிறோமே பிரபுஜீ.

வைத்தியம் :- அதை ஏன் இங்கு இப்படி புலம்புகிறீர்கள்??? தாங்கள் அந்த விஷயம் 3 கேள்விகள், அதன் விடையை மட்டும் கவனமாக கேளுங்கள்.

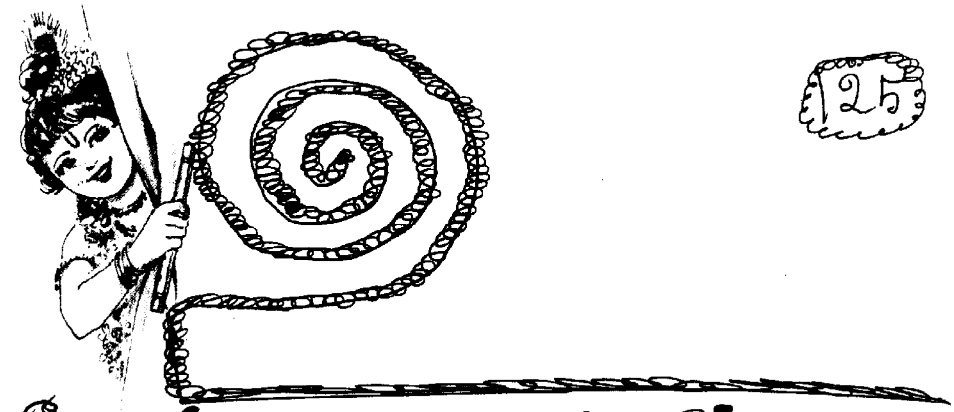

ஸ்ரீமஹாத்மா :- தாங்களின் இந்த

பிரம்ம ரகஸ்யத்தை! மற்றும்

எவரையும் வாயை திறக்க அனுமதிப்ப
தில்லையே ஏன் பிரபு ஜீ!

வைத்தியம் :- ரகஸ்யம் என்றால் அதன்
பொருளென்ன மஹாத்மா? உம்

ஸ்ரீமஹாத்மா :- **அறிவு** உடையவர்களை
இதைச் சொன்னால் **அனுபவ** அறிவு!
பெருகும் ஐயனே. அறிவில்லா புத்திசாலிகளிடம்!
கூறினால் தான் (அவர்களிடம்) மனம் இருப்பதால்
கற்பனை! நிலையில் கதை அளப்பதாக
தோற்றும் பிரபுஜீ!

இருப்பினும் எம்மை மன்னியுங்கள் எனச்சொல்லி,
ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம் செய்தார்.

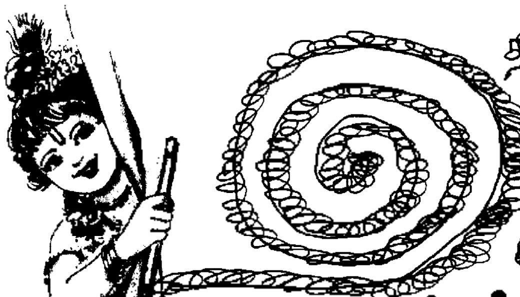

126

தினமும் 5 To 7
வரை அந்த
பரகருணையால்
பர ஒலி ஒலிப்பதால்
(அதுவே பர கருணை நிதியீ
யோகமாயாவிறல் இயங்குவதால்;)

வைத்தியம் :- ஆமாம் மஹாரத்மா! உங்களிடம் ஒன்றை கேட்கிறேன் ஸிவய ஞானநுபவ நூல்! தினசரி பாராயணம் செய்வது காலையா? மாலையா? இரவா? அல்லது மற்றைய எல்லா காலங்களிலுமா?

ஸ்ரீ மஹாரத்மா :- உங்களுக்கு எப்படி தோணுகிறது ஜீ???

வைத்தியம் :- பெரும்பாலும் அதிகாலை! எனத்தான் தோணுது.

ஸ்ரீ மஹாரத்மா :- சரியாகத்தான் சொன்னீர்கள். ஏனெ அதிகாலை! தானே

பிரம்மமுகூர்த்தம்?

அதுவே ஆன்மா! சாதனைக்கு உகந்த காலமாயிற்றே. அந்த சமயந்தான்

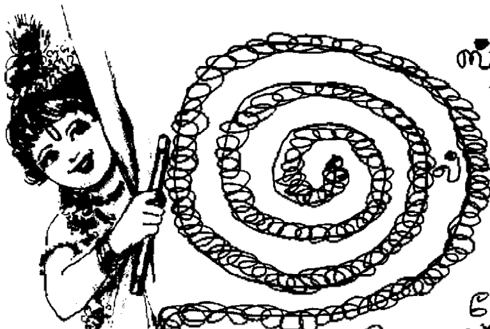

ஸ்வய ஞானானுபவ (27)
நூல் அதிகாலத்
தில் மோக்ஷ சாதனை
யாளன் பாராயணம்
செய்வானாயின் அவன்
வேறு எந்த பிரயத்தனமும்
இன்றி ஜீவன் முக்தி பெறுவான் என்பது
ஸத்தியமே.

பாராயணம் செய்வோம். மேலும்?

பரஒலியாக (அசரீரி)

5 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஹிமாலயா
ஸ்ரீ மெய்யன்பர்கள் அனைவரும் கேட்கும்
நிலைக்கு, ஓர் ஒலி ஒலித்தது பிரபுஜீ!

அதுஎன்னவென்றால்???
பரஒலி:- **முமூக்ஷுக்களே!**
மோக்ஷ இச்சை உள்ளவர்களே

தூலாதீத **பரமே!** உங்களுக்காக ஓர்
தூலம் தாங்கி வந்திருக்கிறது என உணர்க.

இந்நூல் 24

தோஷ& வக்ர குண கலி தோஷத்தை நாசம் செய்வதற்காக வந்த பராகுருவின்

யோகமாயாவின் அளப்பரிய கருணையாகும்.

அது! ஆதிசிவம்!

வாக்காக வந்த சிவ ரகஸ்யம்! ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்புகீதையை! ஸ்வய நூறுபவு

என்ற

ரஸாம்ஸமாக்கிம்!

அதிகாலை! 5 To 7! என அதுவே

மெய்யன்பர்களுக்காக!

நித்திய பாராயணம் செய்து வருகிறது.

129

அம்மஹாத்மா
உரையாடும்போது
அவர் வந்து
மற்றும் பயன் பெற்றனர்.
தவந்து
இந்நாகஜீச்சி ஹிமாலயா
ஹண் குகைகளாயம், அன்பின்
குடிவிழும் உறட்டி ஹம்ஸ விஹார் ஆஸ்ரமத்
திலுமீ நடந்ததனை அறிக.

அதுசமயம்! மோக்ஷத்தினி

ஸாதகன்! ஏவனொருவன்

பாராயணம் செய்திருந்தே அவன்!

கரும் முயற்சி இன்றி ஜீவன்

முக்தனவான்! இதுபிரமாணம் உண்மை.

என ஒலித்து! கிருபை சாதித்தது. ஜீ!

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை! 5 To 7 வரை

ஸ்வயஞானுபவ நூலினை பாராயணம் செய்து வருகிறேன்

எனத்தெரிவு செய்தார் அம் மஹாத்மா!

130

வைத்தியம் :— அப் வைத்தியம் அவர் திருவடியில்
நமஸ்காரம் செய்து பர கருணைய
எப்படி இந்த வாயால் அழும் புகழ்வது? ஐயனே!
அந்த ஒன்றுக்கு நாம்
எல்லோரும் நமஸ்காரம் செய்வோம் எனச்
சொன்னவுடன், அங்கிருப்போரும் மற்றும்
நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து ஸர்வத்ர !!!
நமஸ்காரம் செய்தோம்.

பின்னர் உரையாடல் தொடங்கியது.

ஸ்ரீமஹாத்மா :— ஓஸம் ஐயனே, இனி
எம் மூன்று கேள்விகளுக்கும் எளிய!
இனிய! முறையில் விளக்கி அருளுங்கள்
ஐயனே?

ஸ்ரீஹரி எனச் சொல்லும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய தொழில் நிலையில் சூழும்போது, ஜீவ ரக்ஷிப்பாகும் என உணர்க. ஜீவ ரக்ஷிப்பில் ஓய்வு ஒழிவு இல்லவே இல்லை. வேலைப்பளுவும் அதிகம். ஆனால் அவர் தான் அதைத் தாவி ஓடாமல் ஜொலிப்புடன் ஆற்றுகிறார்.

வைத்தியம் :- உங்கள் முதல் கேள்வி என்ன மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஹரி துயில் வேறு. அறிவின் துயில் வேறு? என்பதே நீ?

வைத்தியம் :- இரண்டும் ஒன்றே! ஹரி என்பது ஓர் நிலையில் கர்த்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணனையும் குறிக்கும். மற்றோர் நிலையில், அறிவையும் குறிக்கும் ஐயனே. ஸ்ரீஹரியாகிய ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்! ஓர் நிலையில் பிரம்மம்! ஆகிறார். ஸ்ரீஹரியாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஓர் நிலையில், பிரம்மத்தை அறியும் அறிவு! ஆகிறார். ஸ்ரீஹரன் ஆகிய நம் ஸ்ரீசிவபெருமான்! என்பவர் அறிவை அடையுமோர் தர்மம்! ஆகிறார் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். (ஸ்ரீமஹாத்மா இடைமறிக்கிறார்)

(ஹரன் = தர்மம்)

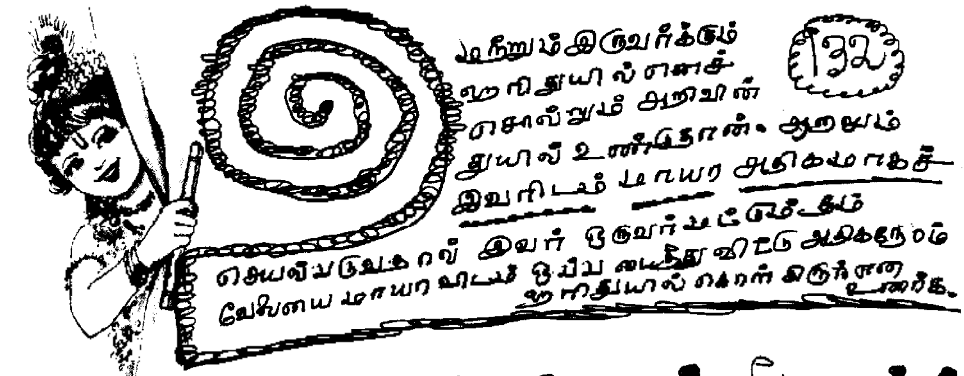

ஸ்ரீமஹாத்மா :- தாங்கள் கூறும் ஸ்ரீமஹான்கள்
யார்? யார்?? ஐயனே?
வைத்தியம் :- தாங்களும் / தாங்களைப் போன்
றவர்களும் அம்மஹாத்மாக்களாவர் ஐயனே.
ஸ்ரீமஹாத்மா :- அப்படியானால் தாங்கள்
யார் ஐயனே??
வைத்தியம் :- தாங்களைப் போன்றவர்களின்
மகன்! ஐயா! சிரித்துவிட்டார். அவ் வைத்தி
அவரும் பலமாக சிரித்தது.
யமும் அவருடன் சேர்ந்து பலமாக இருந்து
ஸ்ரீமஹாத்மா :- தாங்களிடம் **வரும்**
பணிவான! வார்த்தைகளில்
இங்கு எவராலும் வெல்ல முடியாது எனச் சொல்வர்.
அது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. இனி விளக்கம்
பெறலாம்.

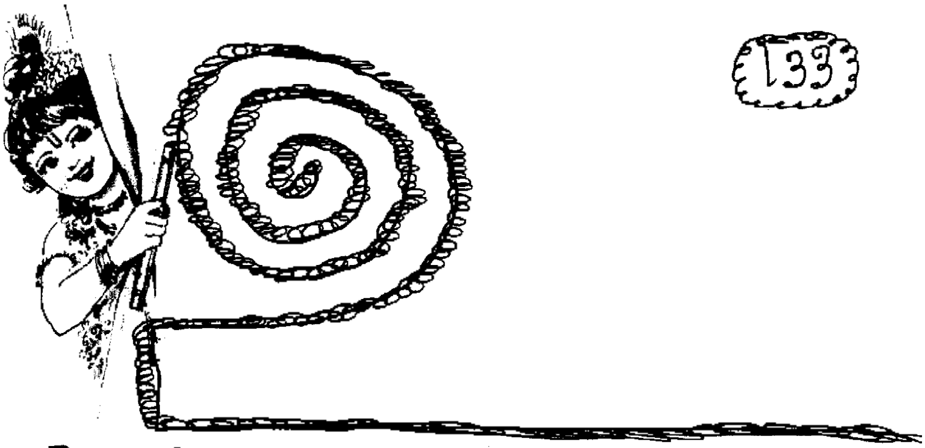

வைத்தியம் :— இப்படியாக பிரம்மத்தை அறியும் அறிவாகவும் அதன் தர்மமாகவும் தான் அம் மூவரும் இருப்பதால் **தன்னை** உண்மைபடி அறிந்துணர்ந்த ஸ்ரீமஹான்கள்! அம் மூவரையும் **ஸத்குரு** எனச் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறேன் மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா :— (கடகடகட கட வெனசிரித்த படியே) நல்ல விளக்கம். அறிவு பூர்வமான தெளிவு. மேலும் சொல்லுங்கள் கேட்போம். (என்றார் ஆர்வமுடன்.)

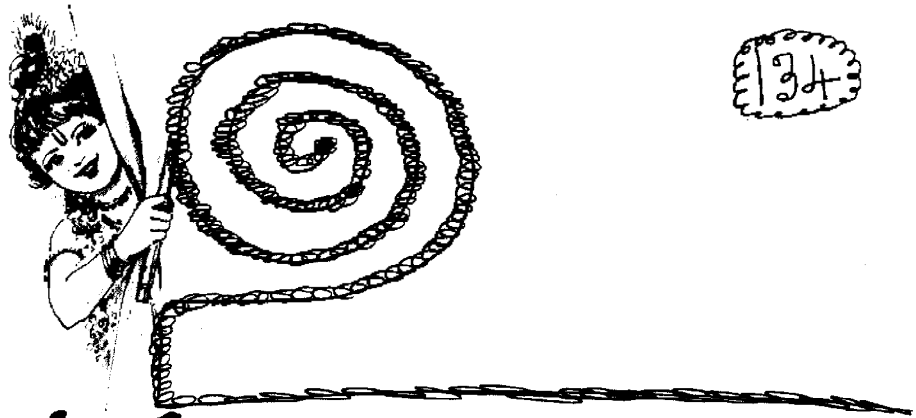

வைத்தியம் :- அறிவே ! ஆன்மாவாகும் !
ஆன்மாவே ! அறிவாகும் ! ஆகவே இங்கு
ஹ்ருதயில் எனக் கூறப்பட்டதும் ;
அறிவின் ! " " ?
ஒன்றே. மேலும் ஓர் ரகஸ்யம் என்னவென்றால்
இம் மூவருமே ! ஆழ்நிலைதியா
னத்தில் ! ஏந்து ! விடையும் ;
(ஹ்ருதயாவில்)
இருப்பவர்களாதலால் பிரவர்த்தியில்,
இம் மூவரும் கட்டுப்படுவதில்லை. கட்டுபட முடியாது ;
என உணர்க.

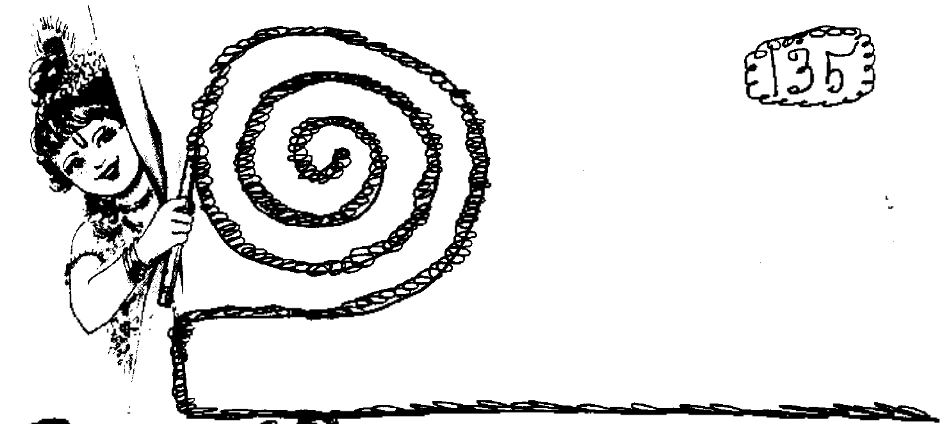

35

ஆதலில் சுத்தகதாசூரவ் என்ற

பிரவர்த்தியானது, இவர்கள் கைக்கருவிகளாகிய

முப்பெரும்மாயாவால் (தேவியரால்) அதரவது போக ,, நடை

பெறுகிறது என உணரவேண்டும். இம்

மூவரும் செயலற்றவர்களே.

ஆகவே ஹரிதுயில் என்பதே

அறிவின் ,, ஆழ்ந்ததை உணர்க.

அதுவேதான் இரண்டும் ஒன்றே என்றேன்.

தாங்களின் இரண்டாவது கேள்விஎன்ன மஹாத்மா?

இருந்தும்! இறந்து நிலை 136

ஞான விழிப்பு நிலையாகும் என அறிக.

நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றங்களை உண்டு, துலைத்து புதியது அறிவின் உறக்க நிலையாகும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :— அறிவின் விழிப்பு நிலை வேறு? அறிவின் உறக்க நிலை உண்டா? **விழிப்பு!** **உறக்கம்!** என்பதின் பொருள் என்ன?

பைத்தியம் :— விழிப்பும் உறக்கமும் வேறு வேறு தான. **அறிவு!** விழித்திருக்கும் நிலையில் ஜகத்தின் **நாமரூபம்!** தோற்றது மறையும். இதை ஓர் ஞானியின்! **விழிப்பு!** என்றும் சொல்லலாம். அந்த ஞானியானவன்! அறிவு நிலையில்.

முன் கூறியது 137

மனம் | உடையவர்களுக்குமட்டும் இன்பதுன்பங்களைகொடுப்பது

மனமே | நினைவால் ஞானமும் ஆகும்.

அறிவு | நிலையால் உறுதிகமாகவும்.

சாட்சி | பாவனையில் இருப்பான்.

ஞானிக்கு இது ஜாக்ரதா | விழிப்பு நிலையாகும்.

உலகமும் ஜீவர்களும் வினைவிதி |

வசத்தால் அஞ்ஞானிகளுக்கு விகாரம் விவ

காரமாக தோற்றிஞலும், (விகார காட்சி ஆனும்)

விவகார பிரச்சனையாக தோற்றி யாகவும் |

கண் இருந்தும் குருடாய் | காது இருந்தும் செவிடாய் |

வாய் இருந்தும் ஊமையாய் | ஓர் பிணம் |

போல் கிடக்கமாட்டான். சஞ்சாரம் செய்வான்.

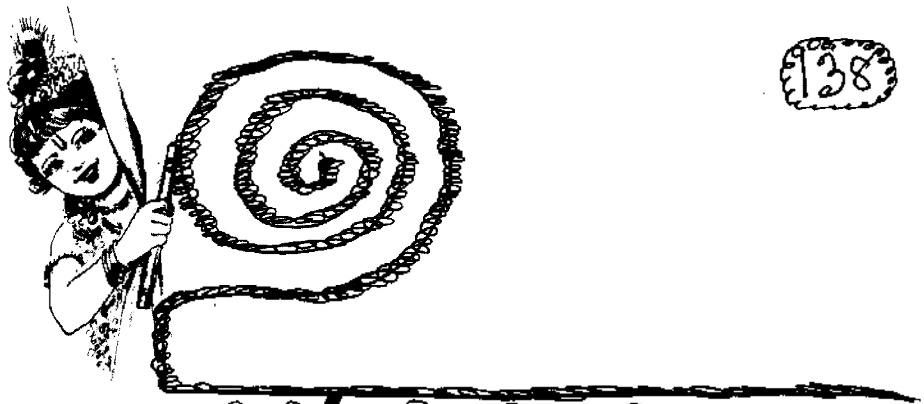

இதுவே அறிவின் விழிப்பு நிலையாகும்.

இனி **அறிவின்!** உறக்க நிலையாவது.

அறிவு! உறங்குவதில்லைதான்.

ஆனால் **உபசாரமாக!** அவ்வாறு பேசப்படுகிறது. அதன் காரணம்?

பேரறிவு! என்பது நிர்க்குண சொரூபமாகும்.

அது செயலற்றதாகும். பிரம்மானந்தமே! அதன் வடிவமாகும்.

இந்தப் பேரறிவோடு! அறிவு ஒன்றும்போது

அறிவும்! செயலற்றதாகிவிடும்.

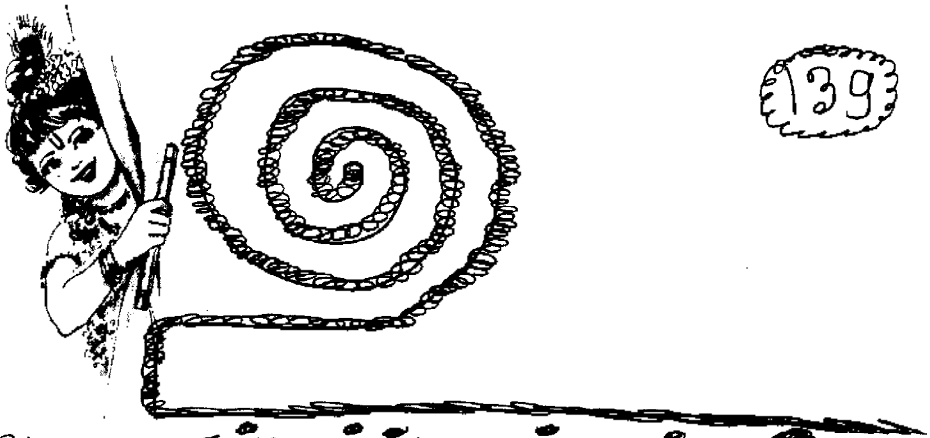

அதாவது சர்வார்ப்பணத்தால் ஜீவ உபாதை நாசமாகிறது.

பிரம்மார்ப்பணத்தால் ஈச உபாதையும் நாசமாகிறது எனவுணர்க.

இந்த ஈச உபாதை நாசமாவதையே, அறிவின் உறக்கமென்று உபசாரமாகவே செப்புகிறது.

அந்நிலையுறும் போது; கோடானு கோடி கோள்களும்! சூர்ய சந்திராதிகளும்! அனைத்து அண்ட சராச்சரங்களும்!

கோடானு கோடி
சூர்யசந்திராதி
களும் அண்ட
சராசரங்களும்!
ஸ்தம்பித்து விடும் என்றால்

40

செயலிழந்துவிடும் மஹா பிரளயம்
என எண்ண வேண்டாம். இந்நிலை அடைந்து

செயல் இழந்து / ஸ்தம்பித்து விடும்.

பின் எந்த தோற்றமும் / தோற்றமேது?

ஒரே மண் / மயமாகிவிடும் என அறிக.

ஆனால் அகண்டப் பேரொளி /
பிரகாசிக்காது என உணர்க.

இது அறிவு உறங்கும் நிலையாகும்.

அந்தப் பேரறிவும் / அந்த ஒன்றில் /

கலந்து மயமானால் தான்; அகண்டப் பேரொளி /

ஸ்வயமாக / பிரகாசிக்கும் என உணர்க.
இங்கு பேரறிவும் உறங்கும்
நிலை பெற முடியும்.

ஓ ஞானி! (41)

ஒருவனுக்கு

மட்டும்! தீக்ஷை கூடும்

அனைத்தும் இயல்பாகவே விழிப்பு நிலை

வைத்தியம்:- அடுத்து மூன்றும் கேள்வி என்ன மஹாத்மா? என்றவுடன் அவர் எழுந்து அந்த வைத்தியத்தின் திருவடிகளில் நமஸ்கரித்து விட்டு சொன்னார்:- மிகமிக மிக மிக தெளிவான விளக்கம் பிரபுஜீ. இப்படி விளக்கம் எவரால் தர முடியும் பிரபுஜீ???

காலாதீத அந்த ஓம்ஸ் தான்! இவ்வாறு தர முடியும் எனச் சொல்லி அதை!

மீண்டும் மீண்டும்! மீண்டும் மீண்டும்! நமஸ்கரிப்போம் எனச் சொல்லி அனைவரும் நமஸ்கரித்தோம்.

(ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தோம்)

மீண்டும் அவர் தொடர்ந்தார்:- அடுத்து எம் மூன்றாம் கேள்வியாவது:- அறியாமையின்! உறக்கம் என்ன என்பதாகும்???

ஆனந்தமாக நடையெழுதும்

இதை வாக்காலோ ,, வரியாலோ விளக்கித்தர இயலாதும் இது

ஸ்வய அநுபவம்

ஆகும் என அறிக.

வைத்தியம்: **அறியாமை** / என்றுவே. கவனக்குறைவு / எனப்பொருள்படும். அதாவது ஒன்றைப் பலவாத கற்பனை செய்தவாகும். ,, ஒன்றில் நிலையாமையாகும். ,, ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கற்பனையால் கண்டு, அதில் சந்தேகம்! அதனால் களங்கம்! அதனால் தயக்கம்! அதனால் பயம்! முதலியன உண்டாகுதவாகும்.

மேலே கண்ட நிலையில் தான் இன்றைய கலியுக மாந்தர் **உலகை!** காண்பதும்; உறவு! சுற்றம்! நட்புகளில்! **பாசத்தைப்!** பொழிவதும்.

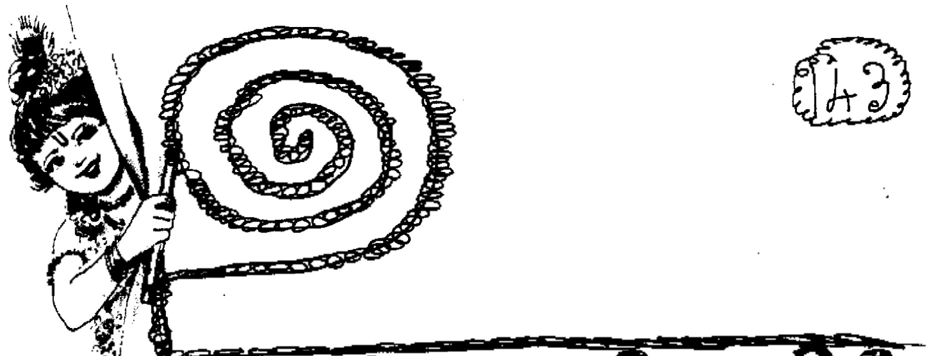

காமகாஞ்சனங்களில்!
பெண் & பணத்தாசையால் வீழ்வதும்!
மண்ணாசையால்! உ ல கை!
பலபல! விதவித! நா ம ரூ ப ங் க ளா க
கண்டும்! பேசியும்! இ வ் வா த கை!
இருப்புடையதாக நம்பி! உழல்வதும்! சுழல்வதும்!
அறியாமையின் உறக்கமென்று ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
இவர்கள் ஜாக்ரதை! யில் விழிப்புநிலையில்
மதி! மயங்கி! சுழல்வதையும்! உழல்வதையும்!
அறியாமையின் உறக்கமென்று ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

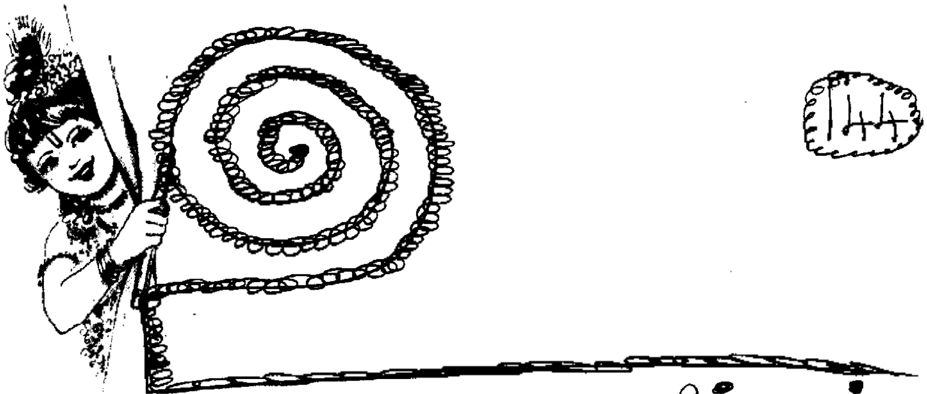

எல்லோரிடமும் பாரபக்ஷ நோக்கமில்லாமல்;

அறிவு! உண்டு. நன்கே அறியும்

அறிவைப்பெறுபவர் அனைவரும்; தம் அறிவை!

மனத்திரையிட்டு / மூடி விட்டு

அம்மணக்கண்ணால்! (அம்மணத்திரையால்)

உலகைக் காண்பது அறியாமையான் உறக்கமாகும்.

அறிவு நிலையில் அசையும் வடிவில் காணும்போது,

ஒருவன் இயக்கமே. அது பொம்மலாட்டமே!

என உணர்ந்தால் அது அறிவின் விழிப்பு நிலையாகும்.

அசையா வடிவில்; எல்லாம் ஜடசொரூபமாக

காண்பதும்; அவற்றை மண்ணாக உணர்வதும்

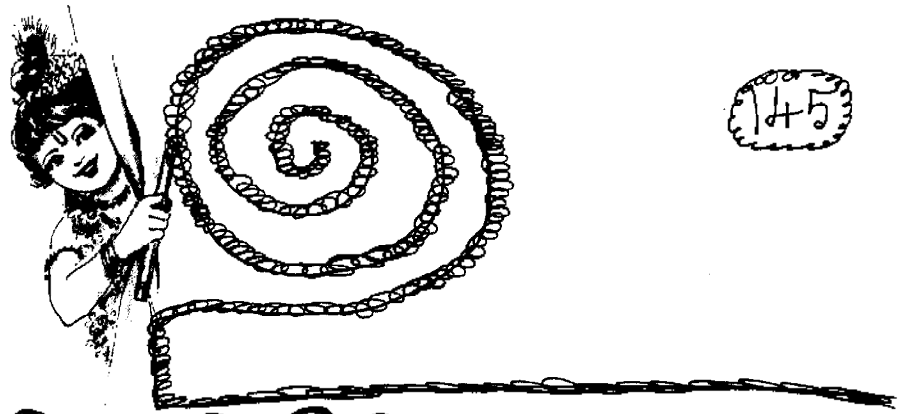

14+5

பேரறிவின் விழிப்பு நிலையாகும் ?

மனத்திரை நீங்கிறது எனச் சொல்வது எது என்றால்

நான்! என்னுடைய! எனது! என்பதும், வேதமும் மனத்திரையாகும்

அம் மஹாத்மா ஸாந்தி ஆதி அந்தர்தியானமானார்.

அடுத்தொரு ஸத்ஸங்கத்தில்.

ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மாவின் கேள்வி:- அன்பான

பாபாஜி! பக்தி நிலையில் ஓர் பக்தனிடம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறுவதாவது:- உன்னை ஸம்ஸார

ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றி விடுகிறோம். என

கூறுவானையின், ஸம்ஸார ஸாகரம் தாண்டிய

நிலையெனக் கூறுவது! **பிரவாஹே**! ஆகிய

ஜீவன் முக்திதானே? ??

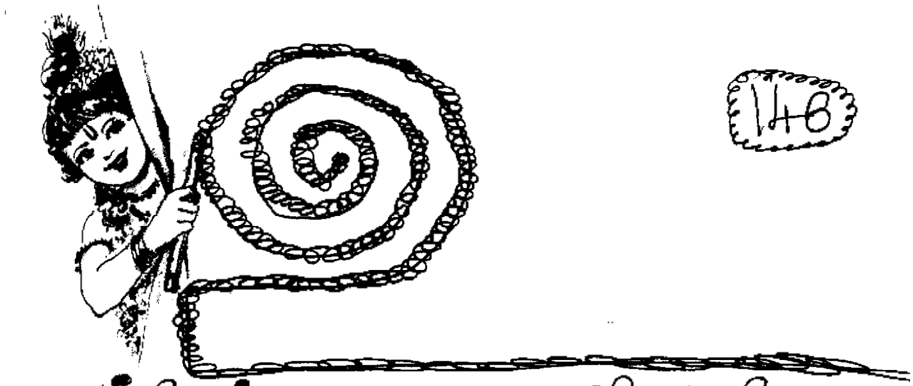

வைத்தியம் :- அது பிறவா நிலையாகிய ஜீவன் முக்தி **அல்ல!** என உணர்க.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- பின் அது எந்த நிலை?

வைத்தியம் :- ஸம்ஸார ஸாஹரத்தி
விருந்து! **பேரானந்த!** ஸாஹரத்திற்கு மாற்றுகிறேன்!
என உணர்க.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அப்படியானால் ஸம்ஸார ஸாஹரம் என்றும், பேரானந்த ஸாஹரம் எனவும் இரண்டு உண்டா? விளக்கம் தேவை?

வைத்தியம் :- ஸம்ஸார ஸாஹரம் என்பது :- புண்ணியம் & பாபம்! என்றும், இன்ப துன்பம்

ஸம்ஸார ஸாஹரத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறான்ஸ்ரீபகவான் என்றால் என்ன?

147

இ ஆனந்த ஸாஹரம் என்பது பேரானந்த ஸாஹரமாகும். இது அவரவர் பகவந்நாம ரூப ஆனந்த ஸாஹரமாகும்.

ஸ்ரீபகவானுடைய மாயா ஸமுத்ரமாகும்.

என்று கூறும் இந்த ப்பட்ட ஆண் அலை & பெண் அலை நிறைய ஸர்வஸதா அலை அடித்து; அசைத்து அசைத்து ஜனனமரணம் என்னும் சுழலில் சிக்கவைப்பதாகும்.

பேரானந்தஸாகரம் ஸமுத்திரம் என்பது :- அலையற்ற நிஸ்தரங்க ஸமுத்திரம் ஆகும் என அறிக.

இது ஆனந்தஸாஹரம் ஆகும் என மஹிமைவான்கள் சொல்வர். இன்பதுன்பம் இங்கில்லை.

இது ஆழ்த்தாது! அசைக்காது!

இதில் நிற்கலாம்! அமரலாம்! படுக்கலாம்!

ஆனந்தமான மிதவையாகும்

இன்ப துன்பமில்லாத ஆனந்த ஒருமையாகும்.

உன் பக்திக்கும்! உன் தர்மத்திற்கும்!

எத்தனைக் காவ! அளவு உண்டோ? அத்தனைக் காலமும் இங்கு ஆனந்தமாக இருந்து விட்டுப் பின் விட்ட! இடத்திற்கு இப்பூவோகம் வந்தே ஆக வேண்டும்.

இதுவே உன்னை இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றுகிறேன் என்ற வாக்கின் அர்த்தமாகும்.

மற்றோர் மஹாத்மாவின் கேள்வி:-

ஹே அன்பானபாபாஜி! ஸ்வயஞானனுபவ நூலில்! 73 to 77 (5) பாடல்களுக்கு பாடல் & பதவுரை & கருத்துரை! என விளக்கம் வேண்டும் பாபாஜி!

வைத்தியம்:- தாங்களும் ஸ்வயஞானனுபவ நூல் சுவைத்து ஆனந்தம் அடையவர்போலும்? கவனம் தேவை

பாடல்: 73

சித்தமல்லால் பிரபஞ்சம் என்றுமில்லை.
சித்தம்தான் பிரபஞ்சம் எனவே தோற்றும்.
சித்தம் அல்லால் ஸம்ஸாரம் என்றுமில்லை.
சித்தம்தான் ஸம்ஸாரம் எனவே தோற்றும்.
சித்தமதை சோதிக்கின் ஸித்தே ஆகும்.
ஸித்தான சித்தமதே சிவமாய் நிற்கும்.
சித்தமிவ்வா ஸின்மயமாம் சிவம்நாம் என்றே;
சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே யாவாய்.

150

அசையாதது **ஸத்!** அசைக்கும் நிலையில் **ஸித்!** அசையும் நிலையில் **சித்தம்!** என உணர்க.

பதவுரை.

(1) சித்தமல்லால் பிரபஞ்சம் என்றுமில்லை.
(2) சித்தம்தான் பிரபஞ்சம் எனவே தோற்றும்.
:- உன் சித்தமே (எண்ணமே) இந்த நாமரூப பிரபஞ்சமாக தோற்றுகிறது.

(3) சித்தமல்லால் ஸம்ஸாரம் என்றுமில்லை.
(4) சித்தம்தான் ஸம்ஸாரம் எனவே தோற்றும்.
:- உன் சித்தமே (எண்ணமே) சர்வ சகர அசைகின்ற ஸம்ஸார ஸாஹரமாக தோற்றுகிறது.

(5) சித்தமதை சோதித்தால் ஸித்தேயாகும்.
:- சித்தமாகிய எண்ணத்தை **அறிவு** ஊன்றி விசாரணை செய்தால் **ஸத்தாகிய ஸத்!** சொரூபம் என தெளிவாகும்.

ஸத் ஒன்றே (5)

நாவரதீத பரமாகிய
பிரம்மமாகும். மற்றும்
சின்மயம்! சித்பரம்!
சன்மயம்! சிதாகாசம்
ஸித்சொரூபம் என்றெல்லாம்
சிவ சொல்வது:- **பரமாத்மாவே.**

(6) ஸித்தான சித்தமதே சிவமாம் நிற்கும்.

:- எண்ணவடிவான **சித்தமே!**
ஸித்தின் மறு வடிவமாகும்.
ஸித்தானது **ஸத்தின் மறு**
வடிவமாகும். ஸத்தும் **சிவமும்**
ஒன்றே என உணர்க.

சித்தத்தின் மறுவடிவம் ஸித் அல்லவ என்றும்.
ஸித்தின் மறு வடிவம் ஸத் அல்லவென்றும் உணர்க.

ஆகவே சித்தமே ஸித்தாகி, ஸித்தே ஸத்தாகி,
ஸத்தின் அம்சமான சிவமாகி நிற்கும் என அறிக.

(7) சித்தமில்லா சின்மயமாய் சிவம் நாமென்றே,

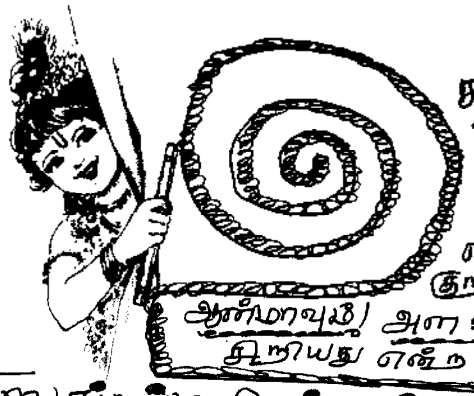

கூடஸ்தன்! (152)

அறிவு! ஞானம்! இவை எல்லாம் ஆன்மாவை குறிக்கும். பிரமாத்மாவும்! ஆன்மாவும்! அளவில்தான் பெரியது சிறியது என்ற பேதமே தவிர.

:- சங்கல்ப விகல்பங்களுக்கு (குற்ற கற்பனைகளுக்கு) ஏதுவான சித்தம் இல்லாத **சின்மய**! சொரூபமான **சிவம்**! **நாம்**! (அதுவே நாம்! நாமே அது என்று) என்று சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே ஆவாய்.

:- சிவமே நாம்! நாமே சிவம்! என்று தைல தாரைபோல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவம் ஆவாய்.

கருத்துரை

உன் சித்தமே இந்த நாமரூப ஜகமாக (பிரபஞ்சமாக) தோற்றுகிறது.
" " (எண்ணமே) சர்வசதா அசைகின்ற சம்சார ஸாகரமாக தோற்றுகிறது. அறிவு ஊன்றி விசாரணை செய்தால்: **ஸத்**! ஆகிய **ஸித்**! சொரூபமே; உன் **சித்தம்**! என்பது தெளிவாகும்.

இருப்பில் 153

எந்த வேதமும் இல்லை.

இருப்பில் ஒன்றே

பிரம்மம் அகண்டமாகும்.

பரமாத்மா ஜீவாத்மா கண்டமாகும்! எனஅறிக.

எண்ண வடிவமான சித்தமே!

ஸித்தின் மறு வடிவமாகும்.

ஸித்தானது ஸத்தின் மறு வடிவமாகும்.

ஸத்தும் சிவமும் ஒன்றே என உணர்க.
,, ,, தெளிக.

ஆகவே சித்தமே ஸித்தாகி; ஸித்தே ஸத்தாகி;

ஸத்தின் அம்சமான சிவமாகிநிற்கும்.

குற்றம் குறை உணர்ச்சிகளுக்கு ஏதுவான;

சித்தம் இல்லாத ஸின்மய சொரூபமான

சிவம் நாம் என்றும் நாம் சிவம் என்றும்

தைலதாரை போல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவம் ஆவாய்.

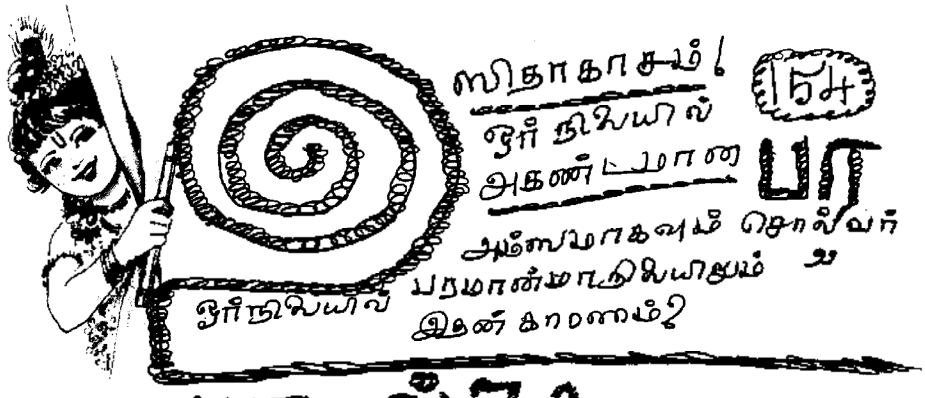

பாடல் 74.

மனதையல்லால் ஜகமுதவோர் அணுவுமில்லை.
மனதுவே ஜகமுதவாய் தோற்றவாகும்.
சொனமனது ஸங்கல்ப வடிவேயாகும்.
சோதிக்கின் ஸங்கல்பம் ஸித்தாய் தீரும்.
மனதுடைய ஸங்கல்பம் ஸித்தாய் தீர்ந்தால்;
மனதுதான் ஸின்மயமாம் சிவமே ஆகும்.
ஜனனமில்லா ஸின்மயமாம் சிவம் நாம் என்றே;
சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

குற்ற குறைகளை நீக்கி ஸத்வ பாவனை செய்தால்

பதவுரை.

மனம் ஸித்தாகும் பின் ஸித்தே ஸத்தாகும் ஸத்சிவம் ஆகும் என உணர்க.

(1) மனதை அல்லால் ஜகமுதவோர் அணுவுமில்லை.
(2) மனதுவே ஜகமுதவாய் தோற்றவாகும்.

:—ஸங்கல்ப விகல்பங்களுக்கு (குற்றம் குறை உணர்ச்சிகளுக்கு) ஏதுவான மனம் இல்லாமல் நாமரூப ஜகம் இல்லவே இல்லை.

சிதாகாசம் (155)

என ஆகாயம்

குறிப்பிடப்படுவதால்,

அது அகண்டமாகிறது.

கண்ட நிலையால் பரமாத்மா ஆகவும்

அகண்ட நிலையால் காலவசமீத பரம் (பிரம்மம்)

எனவும் ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

(கற்பனையே)

இந்த மன! எண்ணமே! நாம ரூப ஜக ஜீவ

தோற்ற உலகமாக தோற்றுகிறது.

(3) சொரூபமனது ஸங்கல்ப வடிவேயாகும்.

(4) சோதிக்கின் ஸங்கல்பம் ஸித்தாய்த்தீரும்.

: இம்மனவடிவம் ஏது என்றால்? ஸங்கல்பமே

மனம்! மனமே ஸங்கல்பமாகும் என உணர்ந்து.

இங்கு குற்றம் குறை கற்பனைகள் நாசம் செய்தால்

அதாவது உணர்ச்சியின்! ,,

அங்கு மனம்! இராது இதுஸத்தியம்.

இ ஸித்தே! (56)

சித்தத்தால் ஆபாசம் பட்டதால் அதாவது எண்ணத் தாலி மாசு பட்டதால் அது ஸிதாபாசன் என்ற ஜீவான்மா வாகவும் மாறியது ஏன அறிக.

மனம் இல்லாத இடம் **அறிவின்**

சுத்தான ஸித் சொரூபமாகும்.

(உணர்ச்சிகள் எமோஷன். டென்ஷன் ஆத்திர ஆவேச வேதனை படபடப்பாகும்.)

(5) மனதுடைய ஸங்கல்பம் ஸித்தாய் தீர்ந்தால்:

(6) மனதுதான் ஸின்மயமாம் சிவமே ஆகும்.

:— மனதின் எண்ணம் ஒர்மையானால்

ஸத்வம் ஆனால் **ஸித்** சொரூபம் தாமாகிடும்.

மனம் ஸின்மயமானால்; அருத்தநிலையாகிய

ஸத்தான **சிவம்** ஆகிவிடும். ஓம்.

(7) ஜனனமில்லா ஸின்மயமாம் சிவம் நாமென்

(8) சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

167

நாமரூப கற்பனை பண்ணுவது மனம். கற்பனையை உறுதிப்படுத்துவது புத்தி. உறுதிப்படும் எண்ணத்தை செயல்படுத்துவது சித்தம். அதை நானெனநினைப்பது அகங்காரம் என அறிக.

:- அங்கு ஜனன மரணமில்லா ஸத்தியம் சிவம் நாம் என்று தைலதாரை போல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமாவாய்.

கருத்துரை.

ஸங்கல்ப விகல்பங்களுக்கு (குற்றம் குறை உணர்ச்சிகளுக்கு) ஏதுவான மனம் இல்லாமல் நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றம் இல்லவே இல்லை. இந்த மன எண்ணமே நாமரூப ஜகஜீவ தோற்ற உலகமாகத் தோன்றுகிறது. ஸங்கல்பமே மனம். மனமே ஸங்கல்பம். இங்கு குற்றம் குறை

ஸின்மய சிவம் (154)

என்பது ஓர் நிலையில் கர்த்தாவான சிவனையும் குறிக்கும். ஓர் நிலையில் அகர்த்தாவான நாவாதீத பரத்தையும் குறிக்கும் என உணர்க.

கற்பனையாகிய உணர்ச்சிகளை நாசம் செய்தால் அங்கு **மனம்** நாசமாகும் என உணர்க.

மனம் இல்லாத இடம் அறிவின் ஸத்தான ஸித் சொரூபமாகும்.

மனதின் எண்ணம் ஓர்மையானால் ஸத்வமானால் ஸின்மய சொரூபம் தாமாகி வரும் இதுவின்மயமாகும்.

மனம் **ஸின்**மயமானால் அருந்தநிலையாகிய **ஸத்தான சிவம்** தாமாகி வரும்.

அங்கு ஜனன மரணமில்லா **ஸத்தின் சிவம்** நாம் என்று தைவதாரணை போல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமாவாய்.

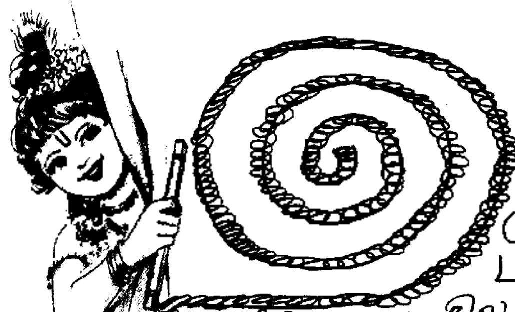

பரசிவம் (159)
என்பது;
நாவாதீத பரத்தை
குறிக்கும் என்றும்;
பரம சிவம் என்பது
கற்பிதோவான சிவமெய்மானை குறிக்கும் என
வுமீ உணர்க.

பாடல்: 75

சின்மயமாம் எம்மிடையே மனது உதித்து.
சின்மயமாம் எம்மிடையே மற்றும் இருந்து;
சின்மயமாம் எம்மிடையே அடங்கவாவே;
சின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதே இல்லை.
சின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதில் வாகுதால்;
சின்மயமாம் எம்மையல்லால் எனையும் இல்லை.
சின்மயமாம் நாம் என்றும் சிவமே என்று.
சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

பதவுரை:

(1) சின்மயமாம் எம்மிடையே மனது உதித்து.

:- சின் / மயமாம் சிவமான் /
எம்மிடமே இந்த குற்ற கற்பனையான மனது
உதித்தது. மனதேயாம் / யாமே மனம்

(2) சின்மயமாம் எம்மிடையே மற்றும் இருந்து;

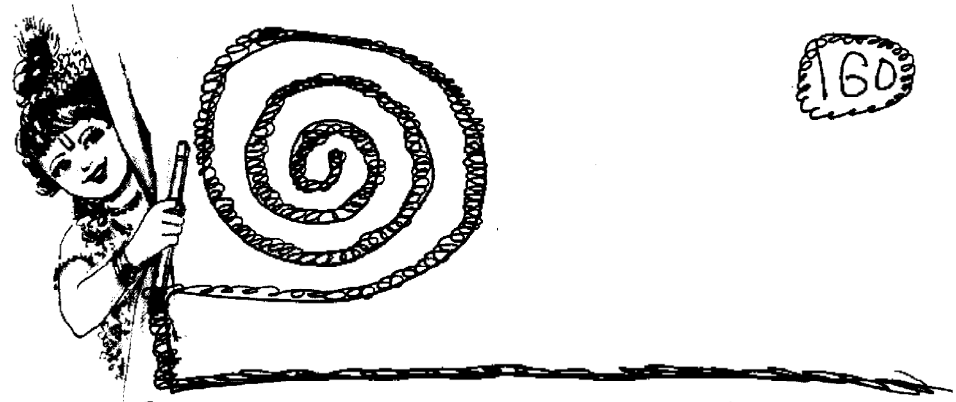

160

:— ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மிடையே

நாமரூப | ஜக ஜீவ | தோற்ற
பொம்மை | விளையாடிக்கொண்டிருந்து;
(விளையாட்டை)

3 ஸின்மயமாம் எம்மிடையே அடங்கவாவே;

:— ஸின்மய சொரூப சிவ சொரூபமான எம்மிடையே
மேலே சொன்ன விளையாட்டை போதுமென நிறைவு கொண்டு;
எம்மிடமே மறைந்து விட்டதால்;

4 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதே இல்லை.

:— ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மையல்லால் | இந்த மனம் | இல்லவே இல்லை.

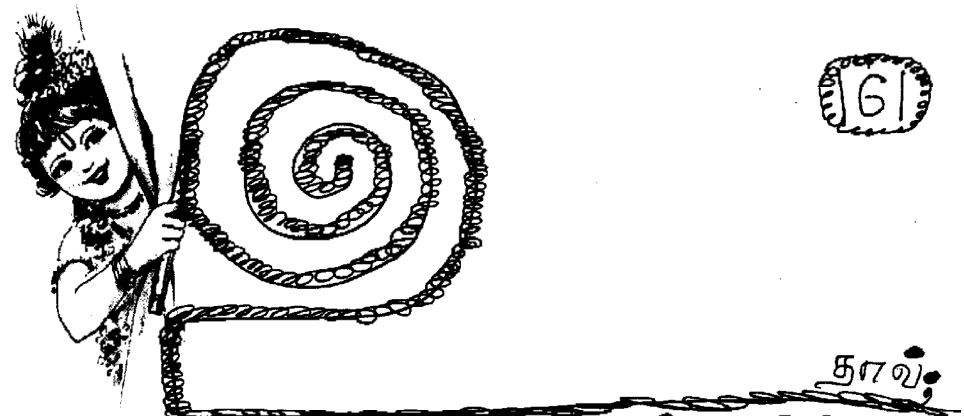

6

தாவ்:

5 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதில்லாத

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மையல்லால்

இந்த ஞான உணர்ச்சி யான மனதில்லாததால்:

6 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் எவையுமில்லை.

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மையல்லால்:

ஜகத்தோ! ஜீவனோ! ஈசனோ! கொம்பனோ!

வம்பனோ! எவரும்! எவனும்! எவளும்! இல்லவே இல்லை.

7 ஸின்மயமாம் நாம் என்றும் சிவமே என்று:

8 சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே யாவாய்.

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமான நாம்! என்றென்றும்

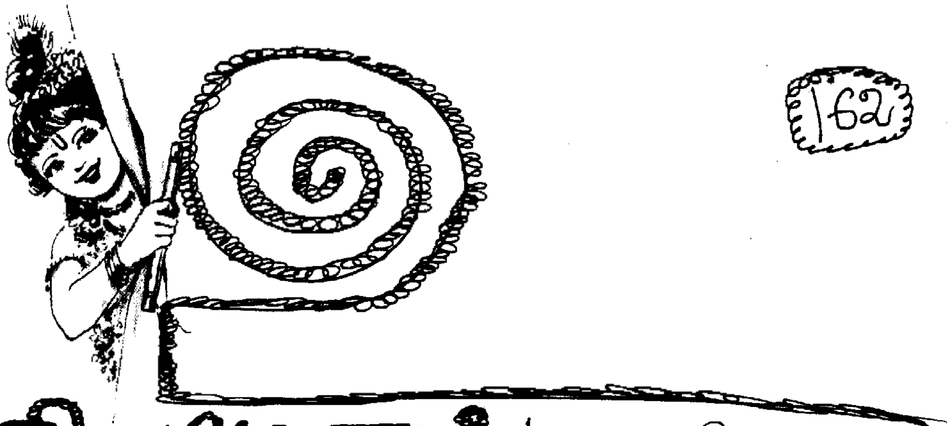

சிவமே நாம்! நாமே சிவம்! என

தைவதாரை போல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

கருத்துரை.

சின்மயமாம் சிவமான எம்மிடமே இந்த
குற்றம் குறை கற்பனையான மனது உதிக்குது.
(அகவே மனமே யாம், யாமே மனம்) சின்மய சொரூபமான
சிவமாகிய எம்மிடமே, நாமரூப [ஜகஜீவ] தோற்ற
குற்றம் குறை உணர்ச்சியான **பதுமை** விளையாட்டு
விளையாடிக்கொண்டிருந்தது.
சின்மயமான சிவசொரூபமான எம்மிடமே
மேலே சொன்ன விளையாட்டை போதுமென நினைவு செய்து கொண்டு

எம்மிடமே மறைந்து விட்டதால்; ஸின்மய சிவசொரூபமான எம்மையல்லால் இந்த **மனம்!** இல்லவே இல்லை. ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மையல்லால் இந்த **மனம்!** இல்லாததால்; ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்மையல்லா ஜகத்தோ! ஜீவனோ! ஈசனோ! கொம்பனோ! வம்பனோ! எவரும்! எவனும்! எவளும்! இல்லவே இல்லை. ஸின்மய சிவ சொரூபமான **நாம்!** என்றென்றும்; சிவமே நாம்! நாமே சிவம்! என தைலதாரையேபோல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

பாடல் 76.

ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
செயலான ஜகத் தோற்றம் எதுவுமில்லை.
ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
செயலான ஜீவேசர் யாரும் இல்லை.

ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
செயலொன்றும் ஒருகாலும் இலவே இல்லை.
ஸின்மயமாம் நாமென்றும் சிவமே என்று;
சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

பதவுரை.

1 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
2 செயலான ஜகத் தோற்றம் எவையுமில்லை.

:- ஸின்மய சிவசொரூபமான எம்மை!
கற்பனையின் தோற்றமாக செயல்படும்!
நாமரூப/ ஜக ஜீவர்கள் எல்லாம்!
எம்மையல்லால் வேறு எவையுமில்லை.

3 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
4 செயலான ஜீவேஸ்வரர் யாரும் இல்லை.

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமேயான எம்அஸ்லீள!

பாவனையின் | தோற்றமாக செயல்படும் | திரிகர்த்தாக்களும் | அவர்களின் மாயா | விளையாட்டும் எம்மையல்லால் வேறு இல்லவே இல்லை.

(5) ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்;
(6) செயலொன்றும் ஒருதாலும் இல்லவே இல்லை.

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமான எம்பேரறிவின் | யோக&லோக | மாயாவின் செயல்களான அனைத்தும் எம்முடைய விளையாட்டே. எமக்கு அயலாக எதையும் இல்லை.

(7) ஸின்மயமாம் நாம் என்றும் சிவமே என்று;
(8) சிந்தித்த சிந்தித்த சிவமே யாவாய்.

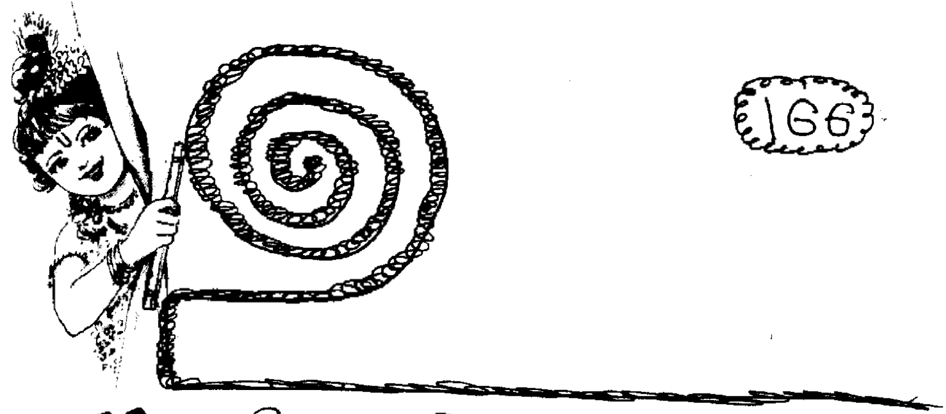

166

:—ஸின்மய சிவசொரூபமான **நாம்** என்றும்
நம்! சிவமே என்று தைவதாரைபோல் சிந்தித்து
சிந்தித்து சிவமேயாவாம்.

கருத்துரை.

ஸின்மய சிவசொரூபமான **எம்மை!**
கற்பனையின் தோற்றமாக செயல்படும்!
நாமரூப! ஜகஜீவர்கள்! எல்லாம் எம்மையல்லால்
வேறு எவையும் இல்லை. ஸின்மய சிவ சொரூபமான
எம் அறிவின் பாவனையின் தோற்றமாக
செயல்படும் **திரி!** கர்த்தாக்களும்!

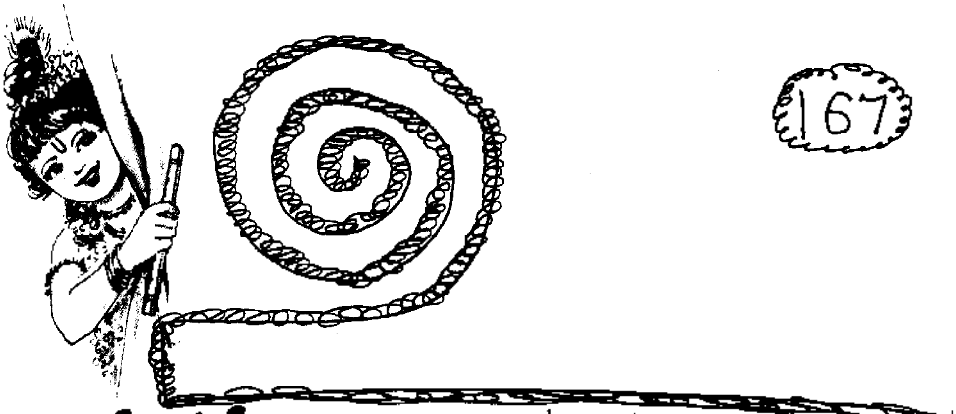

அவர்களின் மாயா / விளையாட்டும்

எம்மையல்லால் வேறு இலவே இல்லை.

சின்மய சிவசொரூபமான எம் பேரறிவின் /

யோக & போக / மாயாவின்

செயல் காரண அனைத்தும் /

எம்முடைய / விளையாட்டேயாகும்.

ஏகமயமாய் எவையும் இல்லை.

சின்மய / சிவ சொரூபமான /

நாம் / என்றும் நம் / சிவமேயென்று;

தைலதாரைபோல் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே ஆவாய்.

பாடல் 77.

சின்மயமாம் எம்மிடையே கனவில்கண்ட;
ஜகமுதவாய் எமக்கயவாய் இவாததேயாவி;
சின்மயமாம் எம்மிடையே நனவில் கண்ட;
ஜகமுதவாய் எமக்கயவாய் என்றும் இவை.
சின்மயமாம் நாம்தானே என்றும் ஒன்றாய்;
செறிந்தகில பூரணமாய் சிவமாய்நின்றோம்.
சின்மயமாய் நாம்நாமாய் நின்றோம் என்று;
சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமே ஆவாய்.

பதவுரை.

(1) சின்மயமாம் எம்மிடையே கனவில் கண்ட;
(2) ஜகமுதவாய் எமக்கயவாய் இவாததேயாவி;

:- சின்மய சிவசொரூபமான எம்முடைய

கனவில் | கண்ட நாம ரூப ஜக ஜீவ |
தோற்றம் | அசத்தும், எம்மின்றே தோன்று

எம்முன்னேயே மறைந்துவிடுவதால் எண்ணமயன்றி / நாம ரூப / ஜக ஜீவ / ஸ்வரூபங்கள் இவையே இவ்விடம்.

3) ஸின்மயமாம் எம்மிடையே நனவில் கண்டு, 4) ஜகமுதவாய் ஏமக்கயவாய் என்றும் இவ்விட.

அதே போல், ஸின்மயசிவ சொரூபமான எம்முடைய நனவில் / காணும் / நாம ரூப / ஜக ஜீவ / தோற்றம் அனைத்தும் எம் மன / எண்ணம் / சொல் / செயலால் / தோன்றுவதைப் போல் தோன்றி மாறி மறைந்து / விடுவதால் அவைகளும் ஏமக்கயவாக இவையே இவ்விடம்.

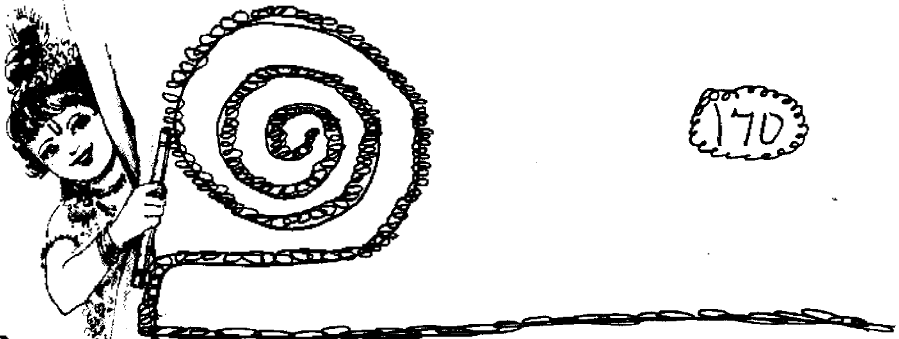

5 ஸின்மயமாம் நாமீநாமே என்றும் ஒன்றாய்;
6 செறிந்தகில பூரணமாய் சிவமாய்நின்றேம்.

:- ஸின்மய சிவ சொரூபமான **யாம்தான்**
செறிந்தகில :- நாமரூப ! ஜக ஜீவ ! ஈச ! ரென !
அண்ட, ரண்ட, பிண்ட, பிரம்மாண்டங்கள் ! ஆகிய
எல்லாமாய் ! எம் சிவசொருபமாகவே
இருக்கிறேம்.

7 ஸின்மயமாய் நாமீநாமாய் நின்றேமென்று;
8 சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்.

:- ஸின்மய சிவசொரூபமான யாம் ! அதுஎன்ற
நிலமாறி **யாம்யாமாகவே** !
இருக்கிறேம் ! ஒர்மை **பரிபூரணத்வம்** ! பெற்று
விட்டோமென்று தைலதாரை போல் சிந்தித்து
சிந்தித்து சிவமே யாவாய்.

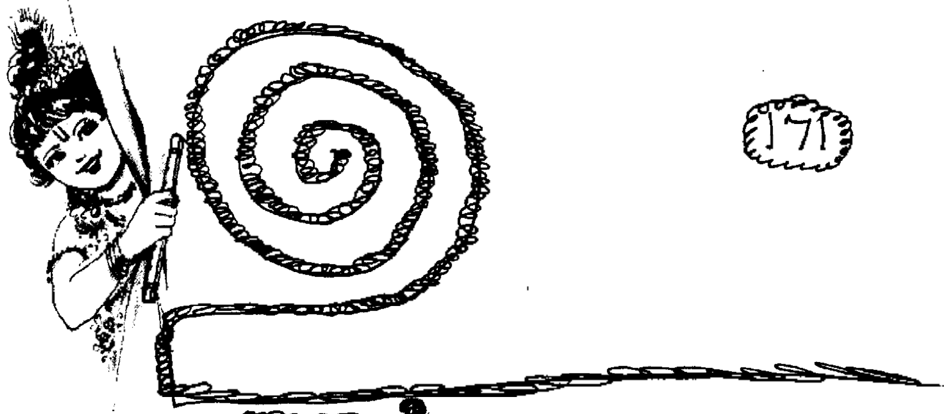

171

கருத்துரை.

சின்மய சிவ சொரூபமான எம்முடைய கனவில்
கண்ட நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றம் அனைத்தும்
எம்முள்ளே தோன்றி, எம்முள்ளேயே மறைந்து விடுவதால்
எம்மையன்றி நாமரூப ஜக ஜீவ ஸ்வரூபங்கள் இல்லை.
அதேபோல் எம் நனவில் காணும் நாமரூப ஜக ஜீவ
தோற்றம் அனைத்தும், எம் மன எண்ணம் சொல் செயலால்
தோன்றுவதைப் போல் தோன்றி மாறி மறைந்து விடுவதால்,
அவைகளும் எமக்கு அயலாய் இல்லை. சின்மய
சிவசொரூபமான யாம் தானே, நாமரூப ஜக ஜீவ
அண்ட, ரண்ட, பிண்ட, பிரம்மாண்டங்கள் ஆகிய எல்லாமாய்
சிவசொரூபமாகவே இருக்கிறோம். இங்கு யாம் அது
என்ற நிலைமாறி யாம் யாமாகவே இருக்கிறோம் என்ற ஓர்மையில்
பரிபூரணத்துவம் பெற்று விட்டோம் என்று தைவதாரை போல்
இக்கதை இத்தது அவமே யாவாய்.

172

மாற்றவோ! மறு
க்கவோ! விலக்
கவோ! விலகவோ
சேர்க்கவோ! கழிக்கவோ!
எவராலும் இயலாது
எனும் சத்தியம். ஆனால் சர்வாரம்பனாம்
இதன் உண்மை
மனிதவர்க்கத்தையும்! மற்றும் எவ்வா ஜீவ[illegible] வடிவம்
சொரூபங்களையும் புதுமைகளாக
வும்! பொம்மலாட்டமாகவும்!
கண்டு உணர! பழகிவிட்டால்
ஜீ...வ...ம...ய...க்...க...ம்!
நாசம் அடையும் என உணர்க. அடுத்து
திட்டமிட்டு! பாரபட்ச தோஷமில்வாழ்வு!
விகிதாச்சாரப்படி! தயார்செய்து
வெளியிடப்பட்ட, ஓர் திரைக்காட்சி எனவும்

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் 73 முதல் 77 வரை உள்ள பாடல்களுக்கு விளக்கம்

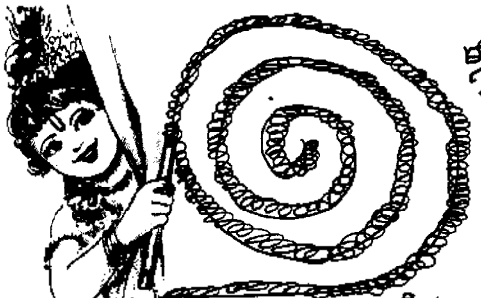

திட உறுதியோடு (73)

செய்பவருக்கு மட்டும்

முன்பின் கர்மாவை மாற்றி

அமைக்கவும் / வழிவிடக்கச் செய்யவும் முடியும்.

இதை மாற்றவோ / மறுக்கவோ / விலக்கவோ /

விலகவோ / சேர்க்கவோ / கழிக்கவோ !!!

வைராயும் இயலாது /

என தலைவணங்கி பணிந்து / ஏற்றுக்கொண்டால்,

இவ்வுலகம் / உனக்கு தலைவணங்கும்.

பொறுப்புகள் உன்னை விட்டு அகலும் / மனமே /

பாரம் நாசமாகும். உலகம் ஆனந்தமயமாகும்.

எல்லாம் நவமே 174
தீமையும் இல்லை
தீயவர்களும் இல்லை
என்றும் நம் மனே எண்ணமே
நம்மை மயமுறுத்துகிறது என்றாலும் திடமுறுதியும்
இருந்தால்; உலகம் ஆனந்தமயமே எனலாகும்

இவ்வுலக மயக்கம் நாசமாகும்போது மன சிக்கல்கள்/ சொந்த, பந்த, பாசப் பற்றுக்கள் தோற்றமல் எம்முயற்சியும் இல்லாமல் தானே/ மறையும். மூர்கமான/ போட்டி பொறாமைகள்! சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் தானே/ மறையும். சீரோமன, உபாதைகள்! நாசமானதன்மையால், அகம்பிரம்ம பாவனை! (நாமே அது/ அதுவே நாம்) சுயஅனுபவமாகும்.

[illegible]பாபா.

உ

ஐ பாடல்களுக்கும் விளக்கம் பெற்றபின்னர்;

அம்மாஜீமா:- நல்ல பதவுரை / தெளிவான கருத்துரை. இதுவரை / வெளி வந்த அனைத்து கருத்துக்களின் மத்தியில் / இவ்வைந்தும் உள் ஒளி பொருந்திய மாணிக்கம் / போல் இது பிரகாசிக்கிறது. இத்தனை எளிய முறையில் அரிய / பெரிய / கருத்துக்களைத் தந்த அந்த ஒன்றுக்கு / நாம் அனைவரும் நமஸ்காரம் செய்வோம் எனச் சொல்லி; அங்குள்ள அனைவரும்! சர்வதா / நமஸ்காரம் செய்தோம்.

ஸ்ரீ பாபா.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

ஓர் தோற்றத்தில்
இது என அதை **76**
குறிக்கக்கூடிய ஓர் நாமமும்
மட்டும் உண்டு. அத்தோற்றத்தில்
வேறு தோற்றமும்! நாமமும் இல்லை.
தோற்றமும் ஒன்றே! நாமமும் ஒன்றே.

சிறிய விளக்கம்.

மணம் எம்மிடம் இல்லை! என்றும்;
எம்மையன்றி மணம்! ,, ;
நாமரூபம் எம்மிடம்! ,, ;
எம்மையன்றி நாமரூபம் ,, ;
எழுத்து எம்மிடம் ,, ;
எம்மையன்றி எழுத்து ,, ;

வரும் அரிய பெரிய கருத்துக்கள் யாதெனில்:
கூறுவதாக சொல்லும்! எழுத்துக்கள் யாமல்லவென்றும்,

எம்மையன்றி எழுத்துக்கள் இல்லை என்றும்;
வரும் வாசகத்தின் உண்மை:- எழுத்தின் அர்த்தத்து
அணர்ந்த பாவனை யாமல்லவென்றும் எழுத்தின்
மை! எம்மையல்லால் வேறில்லை என உணர்க.

உ

அந்த தோற்றத்தில் வரும் நாம ரூபம் (177)
அனேகம். வந்து வந்து மறையும்.
ஒவ்வொன்று மாறி மாறி வந்து
கடைசியாய் தூளி (அணுக்கள்) என நின்று விடும்.

பாண்டம் எம்மிடம் இல்லை எம்மை யன்றி
மண்ணை யன்றி பாண்டம் இல்லை என
பொருள்படுவதால் மூலம் யாம் என்றும்.
மூலத்தில் தோன்றும் எல்லா பொருள்களும் !
யாம் அல்ல வென்றும் பொருள்படும் என அறிக !
அப்படியானால் மூலம் என்பது ஒரு தோற்றம் !
அது ! செயல்படாது ! செயல்பட இயலாது !
என்றும், மூலத்தில் தோன்றிய எல்லாம் செயல்படும்
செயல்பட முடியும் எனவும் உணர்க. அப்படி செயல்
படும் போது செயலின் பேதத்தால் !
(முதலில் தோன்றிய (மூலம்) தோற்றமும் அணுக்களின் இணைப்பு சுழிப்பில்)

வந்து வந்து மறை
வதேவாம் நிலை (178)
இவ்வாறானவை கடைசியில்
வரும் தானியே (அணுக்கள்)
காலாதீத பரம் என நின்ற நிற்கும்.

வந்துவந்து மறைந்த தேவ்வாம் உண்மையல்ல. **கதையே** ஆகும்.

குணதோஷம் பின்னவிடுவதால்
அது புண்ணியபாபத்தின் ஜனனமரணமாகிறது;
என்றும் அறிக. ஆகவே **மூலமாகிய**
காலாதீத பரமே **நாம்** என அறிவிப்பாய்

குணமுமில்லை. குணத்தின் வினையுமில்லை.
வினையின் ஜனனமரணமும் இல்லையென அறிக.
ஆகவேதான் பிரம்மம் ஸத்யம் / ஜகத் மித்யை / ஆகவே
மனம் நாம் என்று எண்ணத்தின் மூலம் நாம் என்றும்;
எண்ணத்தின் பொருளாம் அல்லவென்றும் அறிக.
ஆகவே மனம் யாம். மனதின் எண்ணம் (பொருள்) யாம் அல்ல
என அறிக.

தவ பாபா.

உள்ளடியில் இருக்கும் யோது சகஜானந்தா என்னும்

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா வந்தார். அவர்
ஹிமாலயாவில் ஸத்ஸங்கம் நடக்கும்
சமயமெல்லாம் வந்து கலந்து கொள்வார்.
ஸ்வயஞானானுபவநூல் / உள் ஆழ்ந்து
சுவைப்பவராகும். அவர் ஓர் விளக்கம்
கேட்டார். அவர் கேட்ட விளக்கமாவது:

ஹே பாபாஜி! ஸ்வயஞானானுபவ
நூலில் 14 வது பாடலுக்கு தெளிவுரை
மட்டும் சற்று விரிவாக அளித்தருள
வேண்டும்? அதில் பக்தியும் முக்தியும்
கலந்த நிலையில் அரிய பெரிய கருத்துக்கள்
இருப்பதை யாம் உணர்கிறோம். மற்றும்
ஹிமாலய மெய்யன்பர்களும் அதை

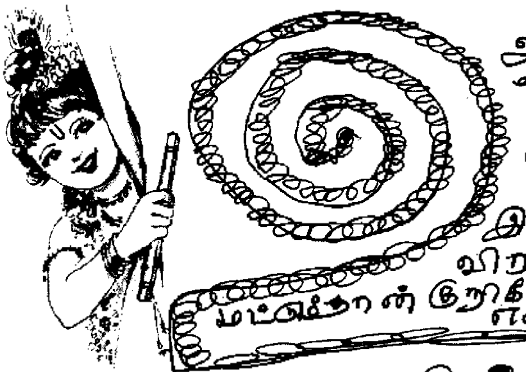

அமைவானமனம் (180) என்பதும்; சூட்சுமமனம் என்பதும் இரண்டும் ஒன்றே. அவ் இரண்டும் **அறிவை** மட்டும்தான் குறிக்கிறது என உணர்க.

பெரிதும் விரும்புகின்றனர். அப் பாடலி எல்லோர்க்கும் பொதுவானதே

ஆகவே இந்த ஒரு விண்ணப்பத்திற்கு மட்டும் செவிசாய்க்கவும்.

வைத்தியம்:- தாங்கள் சுத்தம் எம் பாக்கியம்

மனோரத்மா:- உங்கள் சுத்தம் எம்பாக்கியம் எனயாம்தான் சொல்ல வேண்டும். அப்படி இருக்க தாங்கள் ஏன் அவ்வாறு சொல்கிறீர்கள் பாபாஜி?

வைத்தியம்:- அவ் வாக்கியத்தை எவர் சொன்னாலென்ன மனோரத்மா? எங்கும், எப்போதும், எவ்விடத்தும், எந்நிலையிலும்

இரண்டும்! எம் அன்பான மனோரத்மா! இரண்டும் ஒன்றே! ஆகவே இனி

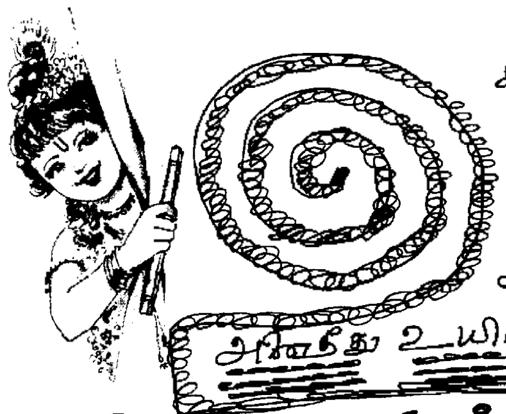

இவ்வுலகம் என்பது ஓர் மாயா நாடக மேடை ஆகும் என உணர்க. அந்நாடக மேடையில் அசைந்து உயிரினங்களாகவும் பாடலையும் விளக்கத்தையும் கவனிக்க.

பாடல் 140.

நரர்சுராய் திரியக்காய் நகவனுதி;
நானாவாய் நாடியிடும் நாட்டமெவ்வாம்;
தெரிவுருவாய் திகழ்கின்ற தேவதேவன்;
திருவுருவே என்றுதிட நியானம் செய்து;
இருகுணமும் அழிந்து அமவஸ்தவம் மேவாய்.
இருக்கின்ற சூட்சுமமதை இருத்தி கொண்டே,
பரமசிவபரிபூரண சொரூபம் தன்னை,
பார்த்திடவாம் மற்றொன்றும் பார்க்க வொண்ணா

வைத்தியம் :— என நீண்ட பெரும் வாக்கியமாக இப்பாடல் அமைவதை நம் கூர்ந்த அறிவால் நோக்க வேண்டும். மேலும் இப்பாடலின் முக்கிய கருத்து என்ன வென்று

182

இ

மனிதர்களையும் தாவரங்களையும் உட்பட அனைத்து ஜீவ/ வேஷம் போட்டுக்கொண்டு புண்ணியபாவம் என்னும் இருவினை

செயலற்ற காயாதீதபரமான ஆத்

தமக்குத்தாமே செயலுக்கு ஓர் காரணத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு; புண்ணிய பாவம்/ என்ற இருவினை/ கயிற்றில் ஓர் நாடகத்தை/ எப்படி திறம்பட நடத்துகிறதென இப்பாடல் சித்தரிக்கிறது மஹாத்மா? இப்பாடலை, வெளிநோக்காக நோக்காமல் உள்/ உணர்வால் உணர வேண்டும் மஹாத்மா.

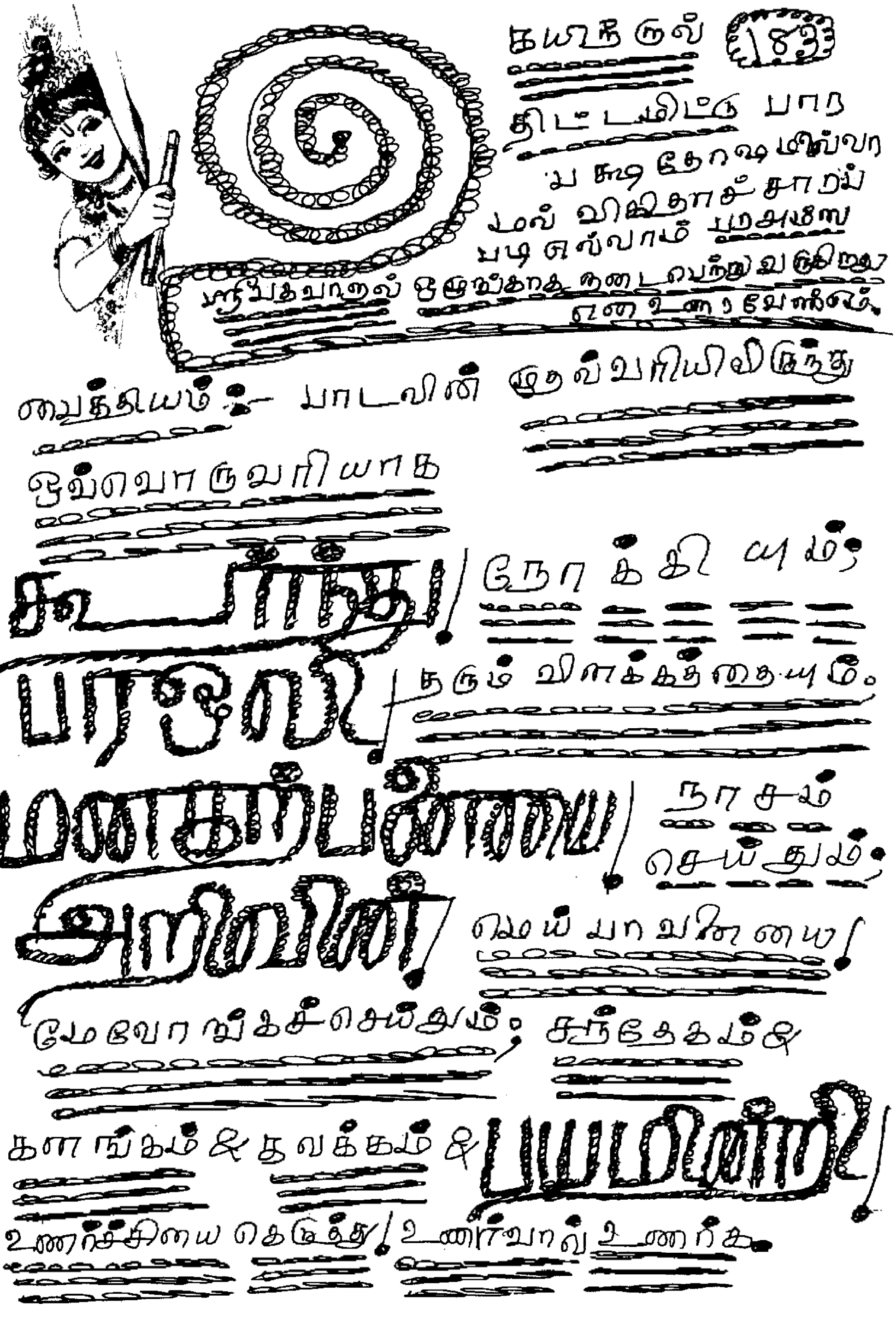
பாடலின்
ஒவ்வொரு வரியாக
நோக்கியும்;
விளக்கத்தையும்.
நாசம்
செய்தும்;
அறிவின்
சந்தேகம்
உணர்ச்சியை கெடுத்து
உணர்வால் உணர்க.

அந்த இருவினை 84 எப்படி நடை பெறுகிறது என்றால்? மாயாத்ரூபகனை மனதை இயங்கவைத்து நான்! என்னை! எனது! என்ற பாசப் பிணைப்பால் நடத்துகிறான்.

முதல் இரண்டடியின் கருத்தாவது:-

நாமரூபமாக! கண்ணால் காணக் கூடிய

நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன! மற்றும் கிருமி கீடகங்களும்! கண்ணுக்கு தெரியாத நுண்ணுயிர்களும்! (இவை ஊர்வன) கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பறந்து செல்லும் நுண்ணுயிர்களும்) பொதுவாக [illegible]

84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளும் மனித இனம்! தேவ இனம்! உட்பட எல்லா! தோற்றங்களாயும்

அடுத்து மூன்று நான்கு அடிகளை நோக்கவும்;
இங்கு தூலமானாலும் சரி! சூட்சுமம் ஆனாலும் சரி!

இயக்கம்! மனக்கண்ணாலும்;
அறிவின் உணர்வாலும்; தெரியப்படுகிறது.
தெரிவிக்கப்படுகிறது. தெரியும் எல்லா

ஜீவபேதங்களும்

அவரவர்க் அசைகள்! ஏற்று வந்த

விளக்கு! ஏற்றபடி உள்! இருந்து
இயங்குவதும் & இயக்குவதும்!

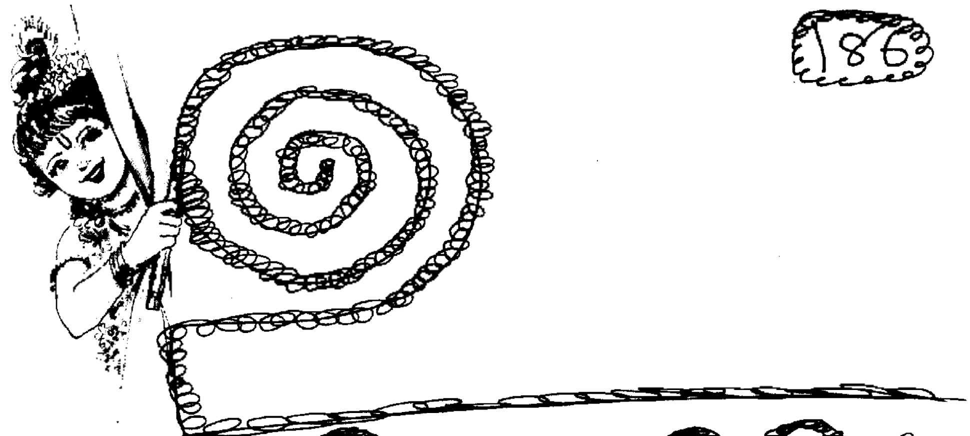

பரமசிவாசக்தி ஆதிய

மாயாவை வைத்து இயங்கும்

நம் உபாசனை மூர்த்தியே! அவரவர் உபாசனை மூர்த்தியே!

ஸ்ரீபகவானே!

என்று **திட உறுதி!**

நிச்சய வைராக்கியத்துடன்! **உள்**

ஆழ்ந்து; தியானம் செய்து

இறைஉணர்வு (87) என்பது சர்வார்ப்பணம் ஆகும்
பரஉணர்வு என்பது பிரம்மார்ப்பணம் ஆகும்.
பிரம்மார்ப்பணத்தால் 84 லட்சம் ஜீவகோடிகளும்
நாமமே நிறைந்திருக்கிறோம் என்று உணர்வில் ஆகவேண்டும்
வேதமிருஷ்டி ஸ்ரீ அவசியம்

ரஜோ தமோ குணங்களை!

சர்வநாசம் செய்து, மலமற்ற

ஆணவம்! கன்மம்! மாயை இல்லாத

சத்குணம்! மேலோங்கி

பொறுமை! பணிவு! எதையும் சகித்தல்!
விட்டுக்கொடுத்தல்! குற்றம் குறைகளை
மறத்தல்! மன்னித்தல்! மூர் கவனமின்மை!
இவைகளை மேற்கொண்டு;

ஸ்வாமி!

அவன் பொருள்.
அவன் செயல்.
அவன் இயக்கம்.

அவனின்றி அணுவும் அசையாது. என்று இடஉறுதியோடு

இ நாமரூபங்களின் 488

விதைத! விரோத!

காட்சிகள் எந்த விளைடி

மறைந்த ஸாந்தி உண்டா

கிரஹோ அந்தமிடை அறிவுக்கண் பிரகாசிக்கையில்.

வெளி! தோற்றத்தை எவ்வளம்பது மையே!

எண்மை உறுதியுடன் தனி!

உள்! இருப்பது நம்! ஸ்ரீமதவானே

என அறிவு! கண்கொண்டு உணர்ந்தால்

அவசியமாக! ஸத்தியமாக! நிதர்சனமாக!

பிரத்யக்ஷமாக! எந்த மறைய!

மறைப்பும் இவ்வாழ்வில் மனக்கண்களால் எப்படி

நேருக்கு நேராக! காண்பது போல்?

மனக்கண்:— (149)
நாமரூப ஜகத்
ஜீவ தோற்றங்களை
மட்டும் காண்பதாகும்.
அறிவுக்கண்:— உன்
ஸ்ரீ பகவானையும்! சூட்சுதேவதையையும்!
அதீத நிலையடைந்த ஸ்ரீமஹான்களையும்
காண்பதாகும்.

அறிவுக்கண்ணை!
நேருக்குநேராக! காணலாம்!
பேசலாம்! கொஞ்சலாம்! குலாவலாம்!
உன் அன்னையிடம் விளையாடுவதுபோல் விளையாடலாம்.

ஆ..........ஹா..........ஸ்!
ம..ன..க்..க..ண்..ணை..ய..ல்..ல!!
அ..றி..வு..க்..க..ண்..ணை..ஸ்!!!

அறிவுக்கண் என்பது:— நாமரூப ஜகத் காட்சியிலும்,
மயக்கம்! கலங்கம்! கலக்கம்! பயமின்றி!

காவர்த்தை பரத்தை

190

அறிவுக்கண்ணாலும்
காண முடியாதும் ஆனால்
பேரறிவுக்குக் கண் இல்லை.
பேரறிவு என்பது எல்லா உயிரினங்களையும்

ஏழையின் / உடன்தான் இருக்கும் நிதி எந்த விடை / கிடைக்கிறதே

அந்த விடையை / இக்திக்கும்.

இந்த ஏழையின்!

இது ஸ்வயஅனுபவ உண்மை ஆகும்.

இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!

இதன் சாதனை :- ஏக்கம்! உருக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்!

உன் கண்ணீரால் உன் உள்ளம் கழுவப்படுமானால் உன் பாசம் நீக்கியாகிய, ஸ்ரீபகவான் பிரத்தியக்ஷமாவான்.

வேறு எந்த உபாயங்களாலும் :- மந்திர, தந்திர, யந்திர தியானம்! யோகம்! ஸித்திகள்! அபூர்வ சக்திகள்! பூஜைகள்! அபிஷேகம்! ஆராதனை! நிவேதனம்! தானம்! தர்மம்! யக்ஞம்! வேறு எந்த ஏதும்.

நாமரூப பேதம்

காணாமல் 191

யாம் இருக்கிறோம் என்று

ஓர் இருப்பை மட்டும் உணர்வு பூர்வமாய்

உபாயங்களும்

உன் உபாசனை மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானை

காண முடியாது. இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!

ஆ.........ன.........ல்?

உன் உபாசனை மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானை! உன்னை

பார்த்தால் தான்; ஜீவன் முக்தி! என எண்ண

வேண்டாம். பரவுணர்வால் தான் ஜீவன் முக்தி! பெற முடியும்.

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!

அப் பரவுணர்வை பெறுவதற்கு ஸ்ரீபகவானின்

முன்கூறிய ஸ்ரீபகவத்! குண ஐஸ்வர்யம்

அவஸ்யம் பெற வேண்டும். அதாவது, ஸத்வ குணம்

நிலை பெற்றால் தான்! நிர்குண நிலை பெற முடியும்.

நிர்குணமே ஜீவன் முக்தி.

உணர்ந்து! (192)

கொண்டல்ல

தெளிவதொண்ணு! விளக்கமொண்ணு

அகண்டானந்த நிலை பெருவாழ்வாகும்.

நிர்க்குண நிலை என்பது பேரறிவு ஆகும்.

பேரறிவு என்பது அகண்டாண்ம! நிலையாகும். ↑ அதாவது அகண்டாண்ம நிலையாகிய,

அகண்டபரபாவனை ஆகும்.

அகண்டபர பாவனையல்லாது ஜீவன் முக்தி இல்லவேஇல்லை!

இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!

ஓர் அன்பான மனோரத்மா! பர ஒலியால் ஒலித்த

தெய்வாம் அறிவின் திறமையால்

உணர்ந்து கொண்டீர்களல்லவா?

இதுவரை நூல் 193

நூல் பெற்ற

வர்க்கமொருத்தும்.

அறிவு படைத்தோர்க்கோ

ஜனசக்தி படைத்தோர்க்கோ இது

இயலாது.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஆகா! ஆகா!!

நன்றாக அறிவில் புதியதைத் தெரிந்துகொண்டோம்.

ஸ்ரீபகவத் தரிசனத்திற்கு; எத்தனையோ

மஹான்கள் அவரவர் நூல்களைப் பலவிதமாக

சொன்னாலும்; ஸ்வயஞான அனுபவபாடலும்;

அதன் விளக்கமும், இத்தனை இனிமையாகவும்!

இவ்வளவு எளிமையாகவும்! உள்ளங்கை

நெல்லிக்கனி போல், ஸ்பஷ்டமா

கவும்! தெள்ளத் தெளிவாகவும்; இது

காலபரியந்தம் எவரும் சொன்னதில்லை.

நாங்களும் கேட்டதில்லை. பாபா. உங்களை

போல் விளக்க வல்லார் ....

உடனே வைத்தியம் எழுந்து அவர் வாயைப்

பொத்திய வண்ணம் நிறுத்துங்கள் மஹாத்

மா நிறுத்துங்கள்.

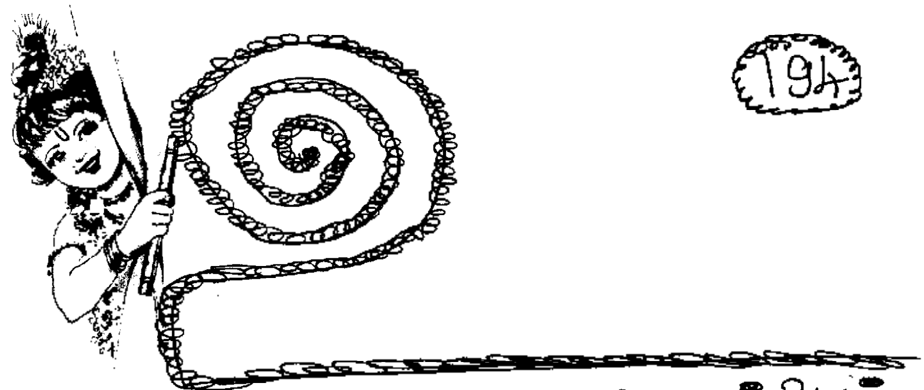

இவ்வாக்கம் இந்த ஜைப்பைத்தியத்
தினுடையதல்ல எம் அன்பு மஹாத்மா! இது

பரவெளியின்! மகத்துவமாகும்.

அதுவே! இவ்வாறு ஒலித்தது.

ஓஐ ஸ்ரீக்லீ! தானே
வணங்குங்கள் என
மஹாத்மா! அதை வணங்குங்கள் என அங்குள்ளோர் அனைவரும்
சொன்னவண்ணம் அங்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்
அப்பர ஒலிக்கு
செய்தோம். என்னதான்
ஸ்ரீமஹாத்மா! ↑ ஓம் பர ஒலியாக இருந்தாலும்

இந்த **ஸ்ரீக்லீ!** இல்லையாரவ் அது
ஒலிக்க முடியுமா? என கேட்டுவிட்டு அவர்
↓ அந்தர்தியானமானார்.
நாங்கள் கேட்க முடியுமா?

ஸ்ரீ குருபக்தர். அவர்நாமம்

ஜானகிராமன் என்பதாகும்.

அவர்:- அய்யா / பாபாஜி! உடனே அப்பைத்தியம் எழுந்து அவர்பாபாவை பைத்தியவண்ணம்! ஒன்று அப்பா என அழையுங்கள். அல்லது பாபா என்று அழையுங்கள் இரண்டும் ஒன்றுதானே கொடுத்தே? என கேட்டது? அவர் உடனே பவ்யமாக சிரித்து விட்டார். அப்பைத்தியமும் அதி பவ்யமாக சிரித்தது!

அவர்:- அப்பா! எமக்கு **சபல** புத்தி!

சாமான்யமாக யோகமாட்டேன் என்கிறது. பெண் இனங்களை கண்டால் பூராவையும் எண்ணமும் சிதறுகிறது. எமக்காகவே,

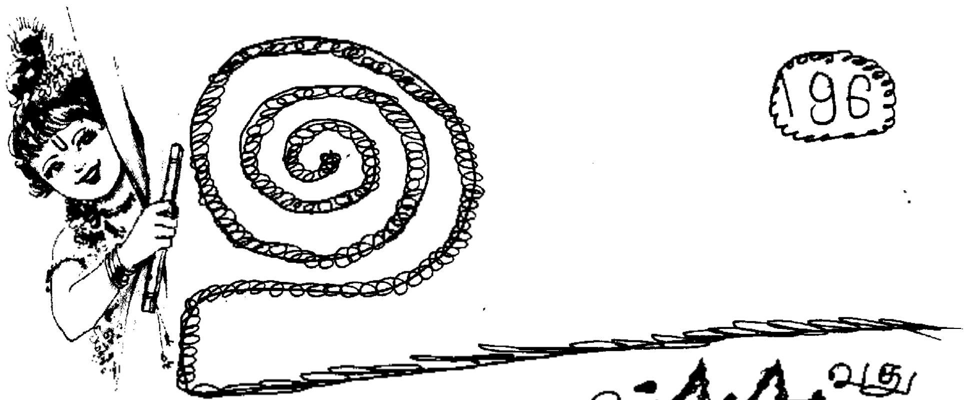

196

ஸ்வயஞான ஜுபய நூலில் 44 வது
பாடல் அமைந்திருக்கிறதை அடிக்கடி
எண்ணுவதுண்டு. அப்பாடலுக்கு தாங்கள்
பலமுறை தெளிவு விளக்கம்
கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் எமக்கு
சொல்வது போல் யாம் முழுதாய்
எம் மண்டையில் சம்மட்டி | கொண்டு அடித்தது போல்
ஓர் தெளிவு வேண்டுமப்பா?

வைத்தியம் — உன்னிப்பார்த்தால் அப்படி
தோணவில்லையே கொடுத்தே. ஆனால் உன்
வினை | அப்படி அமைந்திருப்பதாக,
எமக்கு தோன்றுகிறது.

பிறர் ஸ்திரீ போகம் (197)

வேண்டவே வேண்டாம்.

ஏது எப்படியானாலும் இனிவிஷாதீதம் கணக்கம்

பாடல் 44.

நற்பிரம்ம விவேகவலி உள்ளதீரர்;
நாரி முதல் சுகந்திச்சைபண்ணும்போது;
பற்பலவாய் தோன்றிய அந்தசுகத்தை
எல்லாம்;
பரப்பிரம்ம சொரூபசுகம் எனவே ஓர்ந்து;
கல்பிதமாய் விஷயசுகம் அனுபவிக்க;
கனவிலுமே கருதாது தைரியத்தோடு;
அற்பமில்லா அகண்டபரசுகமே சேர;
அகண்டபர ஞானுபவம் அடையலாமே

அன்பான குழந்தாய்! ஜானகிராமர்!

முதல்வரியை கவனிக்கவும். கவனம் தேவை!

நற்பிரம்ம விவேகவலி உள்ளதீரர்! என்கிறார்.

அவனே யோகம் செய்கிறான் என்று
198
உன் கர்ம காரியங்களை
வைத்து சிருஷ்டியின்
அவனுடைய மாயையை
அதாவது பிரம்மசாக்ஷாத்
காரத்தை அடைய
வேண்டும் அது ஆக வேண்டும். அதை யன்றி
வேறு எதுவும் வேண்டாம்!
துடிப்பும், ஆர்வமும், ரக்கமும், கண்ணீர்
பெருக்கமும் இதயதாபமும்!
கொண்ட ஆன்ம நேய கொழுந்தே!
ஆரம்பிக்கிறாள் மற்றைய
சாதனை
செய்பவர்களுக்கு இப்பாடல் பொருந்தாது.

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் ௬௬வது பாடலுக்கு விளக்கம்

உன் மனைவியிடம்
நீ அனுபவிக்கும் 199
போகமானது
உன் வினைப் விதியின்
படி நடப்பதாகும். அங்கு
கலக்க பயம் வேண்டாம்.
எண்ணைய் மாறும் போது வேகம் குறையும்.
வேகம் குறைந்தால் தாமே நின்று விடும்.

இனி கவனிக்கவும் :- நீ ஓர் குடும்பி!
ஆகவே உன் மனைவியிடம் போதும்
ஆனால்
அனுபவிக்கலாம் அளவோடு!
மட்டும்
பிற ஸ்திரீயிடம் வேண்டவே வேண்டாம்
அந்த போகத்தை ஸ்ரீபகவானே!
இரு பதுமைகளை வைத்து; சிருஷ்டியாதி
காம காரியங்களுக்காக; ஓர்
விளையாட்டாக சிருஷ்டி ஆனதும், சிருஷ்டி
இவ்வியாறனும் அவன்! பொறுப்பாவ்
அவனே போகம் செய்கிறான் என உணர்க.
ஆனால் நான்! என்றவ்! எதற்கு இருக்க வேண்டும்!

எண்ணமும் சொல்லும்
காம விஹாரம் (200)
பற்றி எழுந்தால்
ஓர் போதும்
வேகமும்
இங்குமனமே
கூடவும். காரணமாக இருப்பதால்;
மனதை இறைசிம்பர கருணை என்னாமமாக மாற்றும்

நடை பெறுகிறது. என்றிட
உறுதி, நம்பிக்கையின், வைராக்கியமாக!

எல்லாம் அவனே/பிரம எல்லாம் அதுவே/ என்ற இறைசிம்பர பாவனையாக,
செய்யவாம். செய்யவேண்டும். பயம் வேண்டாம்.

விஷய/ எண்ணம்/ சொல்/ செயல்/ வேண்டாம்
(விஷ எண்ணம்)

அங்கு அவயவங்கள்/ எல்லாம் அவை அவை/ என்றும்
ஸ்ரீ பகவானின் சிருஷ்டியாகிய
கருவிகள்/ என வக்தியமாய் உணர்வீர்.
(என உணர்ந்தால் காம உணர்ச்சிகள் அடங்கும்.)

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் ஃஃவது பாடலுக்கு விளக்கம்

பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் வேண்டாம் (201)

பகல் பொழுதும் வேண்டாம்.

மாலை நேரம் ,,

இரவு நேரம் யோகமும் தபமும் இல்லை. அநுசயம் அனுபவித்தவராம்.

அங்கு சந்தேகமும்! சந்தேகத்தால் களங்கமும்! களங்கத்தால் தவக்கமும்! தவக்கத்தால் பயமும்!

கண்டிப்பாய் வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம்.

(ஸ்ரீபகவானே செய்கிறான் என உணர்க)

மனதைரியத்தோடு; அறிவின் உணர்வோடு; அக்கர்மகாரியம் நடைபெறுவதாம்.

அப்படி ஸ்ரீபகவானின் இறை உணர்வோடு அக்கர்ம காரியம் நடைபெறுவதால் காலக்கிரமத்தில் அதுவே தானே நின்றுவிடும்.

நீ ஓர் குரும்பி இம்மை
என்னும்
வேஷம் அணிந்திருக்கும்.
கணவன் வேஷநடிப்பை
குறைவின்றி நடிப்பாயாக
தந்தாவ மனைவியான் விருப்பத்தையும்

அதாவது மாயா / உன் வினையறிந்து
நிறுத்திவாரும்.
இதுவைத்தியம் / வைத்தியம் /
வைத்தியம்!

இது குடும்பஸ்தர்களுக்கு மட்டும்!
உரியபாடவாகும். அதாவது இல்லை
தர்ம
ஞானிகளுக்கு மட்டும்
உரியபாடவாகும் ஆ....ஹ....ம் ?

சந்நியாசிகளுக்கும் / பிரம்மச்சாரிகளுக்கும்!

இப்பாடல் தேவை இல்லை! ஏ ஏ
வைத்தியமாய் உணர்க.
இருப்பது ஒன்றே நடிப்பது பலவே. தந்தை பாபா.

இறை சிருஷ்டியின் (203)

இ விழி யின் கருத்தையும்

மனதில் கொண்டு

அறிவு நிறைவாய் செயல்படுவாயாக.

ஓர் பெரியகும்பிமணி

என்னும் ஆத்ம சாதகர் ஓர் கேள்வி கேட்டார்:

அப்பா! ஓர் சிறிய விளக்கம் வேண்டும்.

அதிசிறப்பாகவும் / மிகவும் எளிமையாகவும் வேண்டுமப்பா. நம் சிவஞானனுபவ நூலில்

95 & 98 ஆகிய இருபாடல்களுக்கும்

தெளிநடை விளக்கம் வேண்டுமப்பா. இருந்தாலும்

பலமுறை எழுதியிருக்கிறீர்கள்.

அவ்விரண்டிலும் ஏதோ சிலரகசியங்கள்!

இருப்பதாக தோணுது இரகசியம் இருக்கு அந்த

எளியோனை மன்னிக்கவும்.

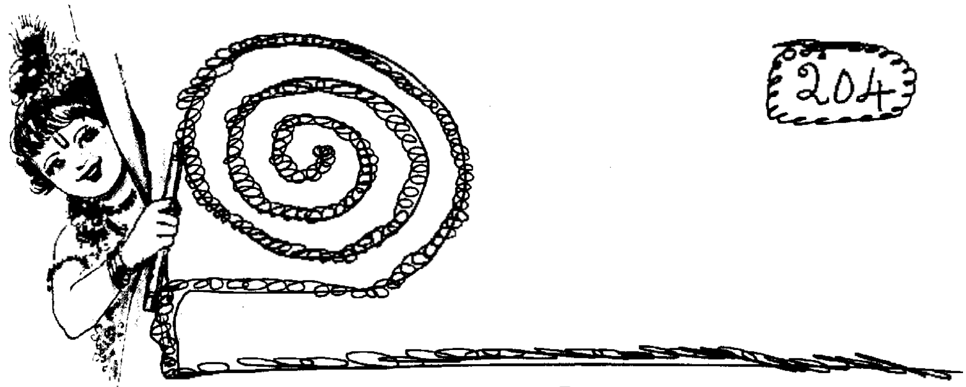

204

வைத்தியம் :- ஆர்வமும் சிரக்கமும்!

கொண்டகொழுந்தே எம்மணி!

சிரத்தையுடன் உள் ஆழ்வாயாக.

பாடல். 95.

சுத்தஸிதாகாயமதாம் நிஷ்பிரபஞ்சம்.
(அந்த) 2 சொரூபத்தில் (இந்த) பிரபஞ்சம்
என்றும் இல்லை.
3 இத்துவைத பிரபஞ்சம் (அந்த) பர
மார்த்தத்தில்.
4 இறையளவும் (தெய்வநிலையிலும்)
(இவ்வளவே) இல்லை. ஏனினும் மணி
(விகார) விவகாரத்தில்;
5 ஸித்தினுடைய விவர்த்தமதாம் (காரியத்தில்)
சித்தம் தானே;

ஸிதாகாயம் என்பது:- அகண்ட பர வெளியான ஆகாயத்தை குறிக்கும் எவ்வாறெனில் இதன் காரணம்:-

6 செறிகின்ற (நாமரூப சம்பந்த) பவ விதமாகத் தோற்றுகின்ற பிரபஞ்சம் எனவே தோன்றும்.

7 (எம்மகனே) புத்திரா! அச்சித்தத்தை (யாம்பவ முறை) புகன்ற வண்ணம்;

8 (உன்) பூரணமாம் (அறிவின்) பாவனையால் (மனே) நாசம் செய்வாய்.

எம்மனே! இப்பாடல் இப்படியாக முதலில் பிரித்துணர வேண்டும். இனி அம்பாடலின் விளக்கத்தை காண்க.

ஸிதாகாய (நாவாதீத பர) சொரூபத்தில் இந்த நாமரூப! ஜகஜீவ! எந்த தோற்றங்களும் இல்லை. (மண்ணைப் பாண்டம்) இவ்வாறதைப் போல் அந்த துவைதமீ பிரபஞ்சம் அந்த பரமார்த்தத்தில்;

ஆகாயம் 206
ஒன்றே | யோக
மாயா அம்சம்
கொண்ட பரத்தின்
பிரணவத்தின்
நிழலாகும். பிரணவமும் | ஒலியும் ஆகாயமாகும் எனவுணர்க.

எவன்! நிராகாரத்தாக்கள் நிலையாலும்
பிரமாணமாக இல்லவே இல்லையென்றியம்
ஆ..... று..... று..... ம்?
மனதின் | விகார காட்சியாலும்; விகார
பிரச்சனைகளையும்; நாமரூப சொந்த
பந்த பாச காட்சிகளிலும் & வாக்கு செயல்
களின் பிரச்சனையாகிய பிரச்சனை உணர்ச்சி
களின் தோஷகுணங்களாலும்; இல்லை லிங் | ஆனவ
சொரூபமே மாறிட சித்தமாக | நானென்ற
நாம ரூப | ஜக ஜீவ | வடிவமாக தோன்றும்.

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில் 15 & 18 ஆகிய பாடல்களுக்கு விளக்கம்

48 வது சதுர் (208)
யுகத்தின்
போது; அந்த அண்ட
நண்ட பிரம்மாண்டம்
கருமை ஆகாயத்திலிருந்தான்
ஒருவித மைந்து மயமான
எனை ஆதி பரிமணங்கள் வாக்காக அறிகவே.

இனி அடுத்த பாடலைக் கவனி! **பாடல் 98.**

சர்வ முமே பிரம்மமென போதித்தாலும்;
சந்ததம்(நீ) சுருதிமுடிப் படிப்புற்றாலும்;
(நம்) பரமசிவம் கருணையில்லா வெறும் மூடர்க்கு;
பலகால வாதனையால் மீண்டும் மீண்டும்;
இருமையென இதயத்தில் (மனதில்) தோன்றி மன்றிட;
யாவையுமே பிரம்மமெனத் தெரிவதில்லை.
அரியவனே! ஆதலினால் முமுட்சு எல்லாம்;
அகண்ட பரசிவ கருணை (காலாதீத பரத்தின் கருணை) அடைய வேண்டும்.

ஞானசிகாமணி!

இனி இப்பாடலின் விளக்கத்தைக் கவனி.

(15 கலைகள் உண்டு. அவை அனைத்தும் அபூர்வ சக்தி
தொடர்ந்து தாழும் மறையும். சக்திகளும் மறையும்)
காலசக்கரத்தில்

பரசிவம் :- பரம்

பரமசிவம் :- 209

இறைவன்.

சாஸ்திர வேத வேதாந்தமும்
குருமூலமாக கேட்டாலும்
தானே படித்தாலும் . தானே ஓர்
குருவாகவிருந்தாலும் இறைவன்கருணை பெறாவிடில்
யாதொரு பயனுமில்லை அறிக.

அறிவு / வேதக்கல்வியாகிய ஆத்ம வித்தை ஒன்றே
சாகாக்கல்வியாகிய ஜீவன் முக்தி அளிக்கும் எனவுணர்ந்து
ஜீவன் முக்தி / யின் நெறி முறையில்
செல்லும் ஆத்மசாதகன் / ஒழுக்க சாஸ்திரம் /
இறைவனை உணர்த்தும் வேதம் / பர / உணர்வின்
வேதாந்தம் / முறைப்படி / கற்றாலும்
பிறருக்கு போதிக்கும் நாவன்மை பெற்றாலும்
குரு / ஸ்தானத்தில் இருந்தாலும் நம்
பரமசிவம் / என்ற அவதாரின்

உபாசனமூர்த்தி
ஆகிய ஸ்ரீ பகவானின் 210
திருமை பெற்றுள்
அதாவது ஸத்வகுணம் நிறை
வாய்மையானவ் தோஷகுணங்கள்
கலி தோஷ மலினமையாய்
அத்வைதம் மறைந்து
துவைதம் மேலோங்கச் செய்து சகலத்தை உண்டுபண்ணும்.

உபாசனமூர்த்தி

ப... ர... ம... கி... ரு... பை... யை
பா... ரி... பூ... ர... ண... மா... க
பெறவில்லையானவ் ; ஜன்மஜன்மாந்திர
பழக்க வழக்க தோஷ வாஸனையானது ;

ஒருமையாகிய இரு " அத்வைதம் தோன்றும்வ் துவைதம் ;
மறையாமல் தோன்றி மனதால் அங்கீகரிக்கும்.

அதாவது நாமரூப ஜக ஜீவ ! சொந்தபந்தபாச உறவு தோற்றம் மறையாது.
இது ஸத்தியம் ! இது ஸத்தியம் ! இது ஸத்தியம்.

211

காவராதீதபர
கருணையெனும்
வேறு யோக
மாயாவின் கருணையைப்
பெறுவதற்கேனும். யோக
மாயாவினுள் லோகமாயாவின்
கருணையையும் பெறமுடியும்.
அதை இதுவைத்தும் மறைந்த அதிவைமம் மாகாமத்தும்.

(பரம சிவம் கருணை பெறுவது சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே)

ஆ .... த .... வே?

பரமசிவம் | கருணை பெற்றவிதான்:

பரசிவம் | என்ற காவராதீத பரகருணை |

சாத்தியமாகும் என உணர்க.

இறை | கருணையாவது: பரகருணை |

பெறமுடியாது என்பதே ஆதிமறைகளின்
ஸ்வய அனுபவ வாசகமாகும் என உணர்க.

இறைகருணை | :- நாமரூப ஜக
ஜீவ | சொந்த பந்த | பாச வினையின் |
மனோ தோஷ குண நாசம் செய்யும்.

212

உ

பரகருணை :– நடப்பன/ பறப்பன/ நீந்துவன/ ஊர்வன/ ஆகிய ஜீவ வர்க்கம்/ ஜீவகோடிகளின் நாமரூப/ குண பேதங்களை நாசம் செய்து, அபேத திருஷ்டியால் பேதமனதை சர்வ நாசம் செய்து: ஜீவன்முக்தன் எனை ஆக்கிவிடும். உஞ்ணி

குருகருணை :– மேலே கூறிய, அவ்விரண்டையும் தன்மயமாக்கிக் கொண்டு, தானே தானாய் ஆக்கி அகண்டானந்தத்தில் கரைந்து மயமாக்கி விடும்.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

நிஜ பாபா.

சாஸ்திரம் வேதம் (213)
வேதாந்தம் உபநிஷத்
ஆகிய அனைவரைய
நூல்களைக் கற்றுப்பட
படித்து தான் அனுபவிக்காமல்
பிறருக்குப் போதிப்பதனால்
ஒரு பயனுமில்லை.

ஓர் முக்கிய கருத்து.

இன்றைய வேத வேதாந்திகள் (குருமார்கள்) எல்லோரும், உலகம் இல்லை என்றும், எல்லாம் மாயை! என்றும் (பொய்) கூறிய நிலையில், ஸ்ரீபகவானையும், அவன் மாயையை உடையவனாதலால் அவனையும் இல்லை என்று கூறியாகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு அனுபவஞானம் பிரகாசிக்கவில்லை. அவனே பாம் (ஸ்ரீபகவானே) என கூறுபவர்கள், அவன் சிருஷ்டியாகிய நாமரூப பொருள்களிடமே! (உணவு! உடை இருப்பிடம்) ஆகிய வைகளிடமே நான் எனது! என ஆசையுடன் பற்றிக்கிறார்கள்.

நீ வாயில் போட்டு (21ம்)
அதை ஜீரணிக்காமல்
அதை (கக்கி வருவதை)
பிறருக்கு போதிப்பதால்,
உனக்கும் பிரயோஜனமில்லை
உன்னிடம் பாடம் கேட்பவர்களுக்கும்
எவ்விதமாயினுமில்லை.

அப்பா இப்படி என்றும் வேண்டாம் என்றும்,
கூறுபவர்கள் மட்டும்
(உவகை பிடிப்பை / அஹங்கார, மமகாரத் க்ரோத,
வியாபாரம் / விளம்பரம் / ஆடம்பரத்தோடு)
புசிப்பதால் அனுபவ ஞானம்! பெற முடியாமல்
அனுபவம் என ஒன்றில்லை என கூறிவிட்டு.
மாணவர்களை
உபநிஷத்
சாஸ்திரம் / வேதம் / வேதாந்தம் / எல்லாம்!
நன்றாகப் படி. என்றும், நீ படித்ததை போதின் என்றும்
கூறுகிறார்கள் நீ படிப்பது போதிப்பதற்கே
என ”

நான் எனது நசைமை அறவே அனுபவ ஞானம் எந்த
பயிற்சி / முயற்சி இல்லாமலேயே பிரகாசிக்கும்.
இது சத்தியம்! சத்தியம்! சத்தியம்! — நஜ பயாரா
இருப்பது ஒன்றே / நடப்பது அதுவும்.

அன்பின் அமுத
ஞானக்குழந்தைகளே!

நாம் யார்? என்னும்
மடல் எல்லோரும் படித்திருப்பீர்கள்.

நாம் யார்? நாம் யார்?
என வீணே பொழுதை கழிக்க வேண்டாம்.
கேட்டுக் கேட்டு விசாரணையால்,

நாம் அதுவே! அதுவே நாம்!
என உறுதி நிச்சய நம்பிக்கையின் வைராக்கியத்தோடு
அகண்டானந்தமாக சும்மாவே சுகமாய் இருப்போம்.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

த ஊ பாபா.

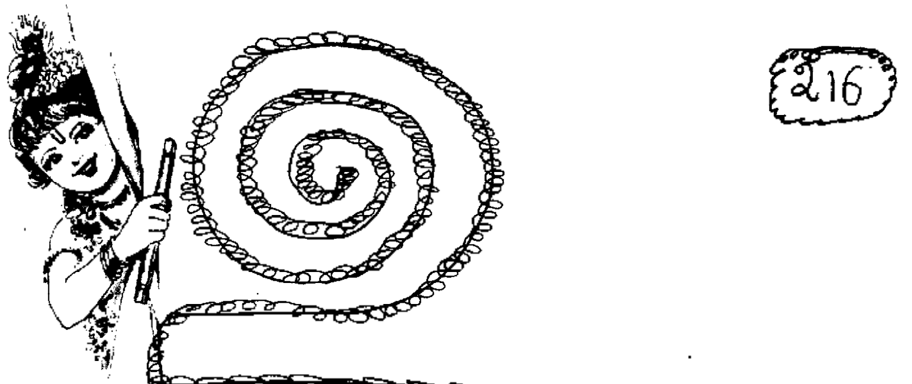

ராஜபாளயத்திலுள்ள **ராஜம்** என்ற பெண் குழந்தையின் கேள்வியாவது - அப்பா! ஓர் முக்கிய கேள்வி. இது நம் மெய்யன்பர்கள் எல்லோரிடமும் உள்ளது. சர்வார்ப்பணம் என்ற நியதியில், நாம் செய்யும் தகாத/ அவாண்டமான/ பழிபாபமான தீய கர்மகாரியங்களை செய்தாலும், அதையும் நம் ஸ்ரீபகவான் ஏற்றுக்கொள்வாரா??? சர்வார்ப்பணம் என்ற நியதியால், தகாத தர்மகாரியங்களையும் இந்தமனம் செய்யத்தூண்டிடுவி; அதை செய்து முடித்துவிட்டு எல்லாம் நம் ஸ்ரீபகவான் செயல்தானே? என சமர்ப்பணமாதனைச் செய்து கொள்வது முறையாகுமா??? அதுபாபம் இல்லையா? அப்பாபம் நம்மை தாக்காதா? இது திரும்ப திரும்ப பாபம் செய்ய ஏதுவாகுமே அப்பா? இதற்கு தகுந்த விளக்கம் வேணுமப்பா???

217

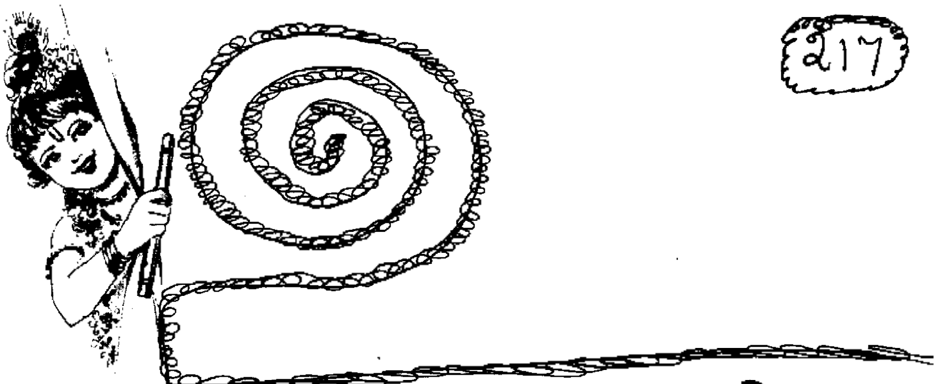

சாவித்ரியம் :- இது நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே.

வெகுவெகு ஆழமான கேள்வியும் ஆகும்மா.
கவனம் தேவை.

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனது! என்றோ?

எல்லாம் அவனே! எல்லாம் அவனால்! எல்லாம்

அவனுடையதே! என்றோ? உன் எண்ணம்!
இம்மூன்றிலும்

சொல்! செயல்! பிரமாண உறுதி! ஆனால்

நன்றாக கவனி! உனக்கு எனும் நான் என்றால் என்னதென்று.

எண்ணம்! சொல்! செயலால்! இருப்பு! இயக்கம்! பொருள்!

உண்டா? சொல் தொடர்ந்தே???

ராஜம் :- சத்தியப்பிரமாணமாக இல்லையப்பா !!

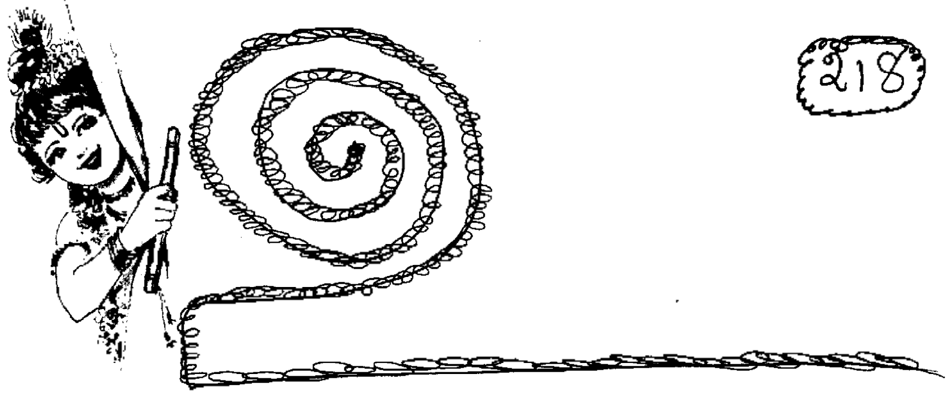

வைத்தியம் :- அப்படியானால் எல்லாம் அவனே

என்று நினையில் ; எந்த இயக்கம் நடந்தாலும் ;

அவன்தானே பொறுப்பு கொழந்தே???

ராஜும் :- ஆமாமப்பா.

வைத்தியம் :- அப்படியானால் அவன் தீய காரியத்தை

செய்வானா? → செய்யத் தூண்டுவானா சொல் கொழந்தே?

ராஜும் :- (சிறிது உள் ஆழ்ந்து) செய்யமாட்டானப்பா.

வைத்தியம் :- நன்றாக கவனி ! அவன் செய்யமாட்டான்

என்று நினையில் ; நீ கூறும் தகாத கர்மகாரியங்கள்

நடந்தால் அதன் பொறுப்புக்கு நீயே காரணமாவாய்.

சர்வார்ப்பணம் உறுதியானால் பாதகமான செயல் செய்ய முடியுமா?

சாட்சிபாவனையின் **219**
ஸ்ரீபகவானையன்
கண் காணிப்பட்டோரி
ருப்பானையன்றி; அவன்
கண்டிப்புத் தண்டிப்பு!

இவ்வாதவன்னை பத்தியமாய் உணர்க.

ஆதாவது உன் **மனமே** / பொறுப்பாகும்.

உன்னிடம் / நான் / என்னை / எனது / என்ற மனோநிலையால்

இம்மூன்றும்; நீறுபூத்த நெருப்புப் போல்;

மனம் / பொருளைப் இருக்கிற தெய்வதை / ஒத்துக் கொண்டிருயா?

ராஜம்: ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம் பிரபோ.

பைத்தியம்:- இனிதான் நன்கு கவனிக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்தே ஸ்ரீபகவான் என்பவன் **சாட்சி** /

யை தன்மயமாகும். **அவன்** / பேதமற்ற வளம் என அறிக.

அவனைத் / தருவியாகிய **மாயாவே** / இயங்கிறது எனஅறிக.

ஸ்ரீ பகவானும் 220
சைதன்யமே. நீயும் சைதன்
யமே. மாயாவை பற்றிய
தால் அவன் பரமாத்மாவானான்.
மாயை வசம் அகப்பட்டதால் நீ ஜீவாத்மா
ஆனாய் என உணர்க.

சைதன்யமாகிய
நீ! ஏற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கும் உன்
புண்ணிய பாப வினையின்! நிலைக்கேற்ப
விதியின்! திறமையால்
திட்டமிட்ட கர்மகாரியத்தை திட்டமிட்டபடி!
அதனைதன் விதிதாச்சாரபடி! எவ்வித
பாரபக்ஷ தோஷமில்லாமல்!
ஒழுங்காக பார்த்து நடத்துகிறது அம்மாயா ஸ்ரீ பகவான்!
கொடுத்ததை வாங்கியும்! வாங்கியதை கொடுத்தும்!
அழித்ததை அழித்தும்! பாதுகாத்ததை பாதுகாத்தும்!

சர்வார்ப்பணம் உறுதியானால் பாதகமான செயல் செய்ய முடியுமா?

உன் சர்வார்ப்பண (221)
த்தால், நீ தெரிந்தோ
தெரியாமலோ! ஓர் பாப
காரியத்தை எண்ணி செய்ய
துணிந்தாலும் அம்மாயாவது
அதை செய்யவிடாமல் தடுத்து
இந்நிலைகளை மாற்றி அமைக்கும்
என சத்தியமாய்
உணர்க.

கொன்றதை கொன்றும்!

கருணை நிலையால் ரக்ஷித்ததை ரக்ஷித்தும்!

ஒழுங்கு முறையில் செய்வது **மாயா**! என அறிக.

கவனம் தேவை :- உன் வினையின்படி நடப்பது [illegible]

உன் புண்ணிய பாவ (தாவமே) வினையே காரணம். அது முந்தைய

கணக்காகும். அது தொடர் வினையும் பாபமுமாகாது.

காரணம் :- நான், என்னுடைய, எனது என்ற அகங்காரமும் இல்லை.

இங்கு உன் சர்வார்ப்பண உறுதியானால் **நீ**! என உணர்க. தெரிந்தோ!

தெரியாமலோ! **ஆசை**! வசப்பட்டு!

ஓர் தர்ம காரியத்தை செய்ய எண்ணினாலும்.

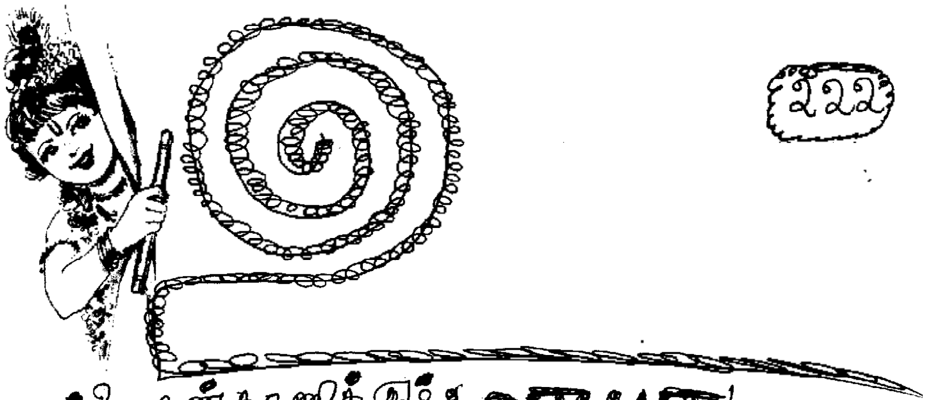

222

உன்னை கண்காணிக்கும் **மாயா**வானது;

அக்கர்ம காரியத்தை நடைபெற விடாமல்;

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை மாற்றி

அமைத்து அதை நடைபெற விடாமல் தடுத்துவிடும்.

நடைபெற வேண்டிய **வலிய** கர்மாவையும்

(தோஷ கர்மாவையும்) **முன் & பின்** குறைத்தும்

மாற்றி அமைத்தும்! அதன் கடுமை & கொடுமைகளை

மாயா (ஸ்ரீபகவத் சைதன்யம்) ஸகாயம் பண்ணும்

(உன் ஸர்வார்ப்பணம் உறுதி நிச்சயமாக இருந்தால்.)

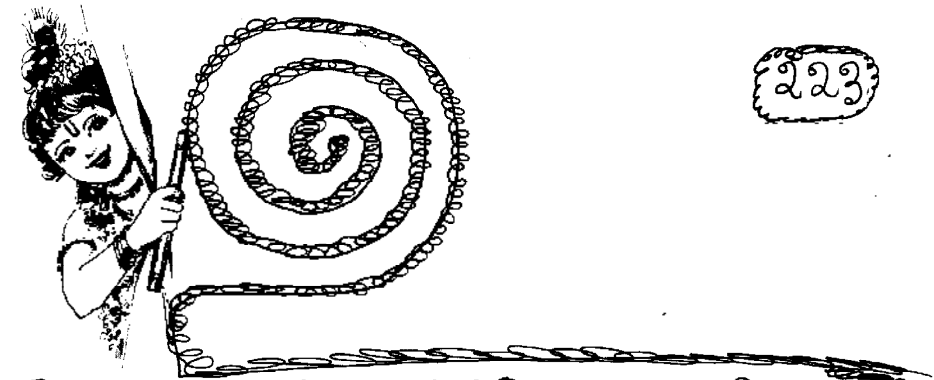

சர்வார்ப்பணம் உறுதி நிச்சயமாக இல்லையானால்

அங்கு உன் மனமே முழுப் பொறுப்பாகும் என உணர்க.

ஹே குழந்தாய் ராஜம்! ஸ்வய ஞானுபவ நாவல்!

125வது பாடலில் 5,6 வது அடிகளைப் பாரு.

ராஜம்: மனதுடனே எழுதுடல் உமக்களித்தோம்.
மற்றதனை நிமிஷத்தில் நீறு செய்தாய்.
என வருகிறதப்பா.

வைத்தியம்:- அதன் உள் அர்த்தம் என்ன என
உரை முடிகிறதா?

ராஜம்:— இதுவரை யாம் உணர்ந்ததில் இருக்கட்டும்.
இனி தாங்கள் உணர்த்தும் நிலைதான்
இனி வேண்டும்பா.

உ

(224)

வைத்தியம் :- நிவாரணத்தியமான மருந்தை.

அதனால்தான் வைமரீத்தாக பேசுகிறோம்.

மேலும் ஓர் பாடலின் இரு அடிகளை ஆராய்ந்திருக்கிறோம் கவனி.

நிறைவுரும் இந்த நிலைமையுள்ளோர் முழு ஞான! ஆயினும்;

பரம் ஆகி ஜீவன் முக்தராவர் உறுதியான

வைத்தியம் :- நேரங்களே.

இனி முன் இரண்டையும் / பின் இரண்டையும் ! கவனிக்கவும்

(A) முன் இரண்டு வரி :- மனதுடனே எம் உடம்புக்கு

கொடுத்தோமென்றால் :- மனதால் தோன்றியதே

புண்ணிய பாவ வினை! ஆகும் என உணர்க.

வினையால் தோன்றியதே உடல்! ".

அப்படியானால் மனதையும் / மனம் தேடிய வினையையும் / வினை தேடிய உடலையும் / வினையை நடத்தும் விதி / தேவதையை, ஸ்ரீபகவானையும் ! இணைத்து ஒட்டுமொத்தமாக குருதேவருக்கு / உமக்கு கொடுத்துவிட்டோம் எனப் பொருள்படும்.

பொருள் என்றால் அதன் உட்பொருள் !

"என்ன" "வென்று" எந்தக் கேள்வியும் கேளாமல், கொடுப்பதிலும், வாங்குவதிலும், கிடைப்பதிலும், நடப்பதிலும், எல்லாம் நலமே! என ஏற்றல் ஆகும்.

இதுவே உடலோடு உள்ளத்தையும் கொடுத்ததாகும் எனஅறிக.

உ

௨௨6

எல்லாம் நீ! எல்லாம் நீ! எல்லாம் நீ யென!

வாய்கூடிய / வாய் ஞானமாக சொன்னால்;

ஒருபயனும் இல்லை. உணர்ச்சிகெடவேண்டும்.

உணர்வு மேலோங்க வேண்டும். உள்ளம் கசிந்து

கண்ணீர் பெருக வேண்டும்.

B) இணைபின் இரண்டையும் கவனிக்கவும்:-

நிறைவரும் இந்நிஷ்டையுள்ளோர் முழு!

நீசரேயாயினும் பரம்/ ஆகி ஜீவன் முக்தராவர்.

நீசன்/ பாபி/ சண்டாளன்/ யார்? யார்?? என்பதை

மூன்/ மடமயில் பழித்துருப்போர்கள்.

மற்றுள்ளோர் அனைவரும் நீசன்/ பாபி/ சண்டாளன்

இல்லை இல்லவே இல்லை.

ஓ சர்வார்ப்பணம் உறுதியானவர் அறிந்தோ, அறியாமலோ ௨௨7

பாப! கர்மானை

உன்னால் செய்ய முடியாது. இது சத்தியம்.

அவர்கள் அனைவரும் தம் வினையின்படி தாம்! தாம்!

ஏற்று வந்த பற்று வரவு கணக்கை! முடிக்க வந்தவர்களாகும்.

என சத்தியமாய் உணர்க.

இவ்விரண்டிலிருந்தும்! உன்னை உணர்கிறேனென்றால்! மாயாவுக்கும்! மாயாவின் மகன் மனதிற்கும்! (விளக்கம்)

ஏன! நடந்து வரும் ஓர் நாடக மேடையே இந்த நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றமாகும் எனை உணர்க.

இங்கு உன் சர்வார்ப்பணத்தை உறுதி நிச்சயமானவுடன், உன் கர்மாவை மட்டும் நடைபெற செய்து விட்டு உன் ஆசையானவ் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்யும் அனைத்து தோஷ எண்ணங்களிலிருந்து நடைபெறும் வி தருத்துவமும் பாப சாபங்கள் பாபம் மாயா எனை உணர்க.

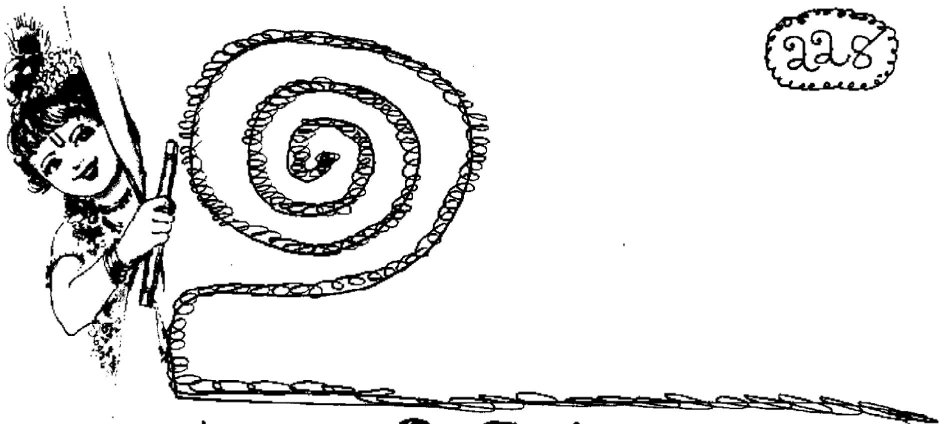

முடிவுரை.

ஆதி அந்தம் இல்லாததாயும். அடி முடி அற்றதாயும்! இருக்கும் அந்த ஒன்றுக்கு! முடிவுரை! எழுத இயலவில்லை என்பதை உங்கள் அனைவரின் ஸ்ரீபத்ம பாதகம்! பணிந்து, பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேம்.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

த ஓ பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!